

זכרון תורה מנשה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן רביה"ק צוקוללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רבי עקיבא 65 בני ברק

חג הסוכות הו"ר ושמחת תורה

ט"ו תשרי תשע"א

גליון תפ"ה

זמני כניסת ויציאת החג

ר"ת	הדר"נ	מוצ"ט	ר"ת
בני ברק	5:16	6:13	6:49
ירושלים	5:00	6:12	6:52
בא"ר פארק	6:35	7:51	8:03

גליון מנשה

משולחן גבה

ליקוטים ממגן דב"ר ק"ק מלעילוב זיע"א
לסוכות הו"ר ושמחת תורה

ולקחם לכם ביום הראשון (ויקרא כג)

אירא בנדר תנווכא (אמור כג) הראשון ראשון לחשבון עונות, ישלכאר על פ
הנודע דסוכה מרמז על אינא עלאה, אמא דמכסא על בנה, אמא הסכס
על בנה, וכעמציא אצל ראמא אן מה לרא כ תבאמו ותקח "או מע אן
בי ד כאמע קע מע אעלם אוס תעכענען. (אמרי קדש למן מודמ"מ זיע"א
מתוך "הגל במדוד" לעילם)

הרה"ק רב משה לייב מסאסוב ז"ל היה אדם מופלג ממשמך יחד אוד
את השגת אדם לז: "ואלט זין גענוט און שטארק אוי וויא גוי" [שתיה
בריא וזק מוין]. כ הפחות שבפחות מישאל חשבו יתר מהטוב שבמיים,
ואם הגוי בריא, מביא את היהודי בברכת דבריא מוכח קל וחומר, אם הגוי
הגוע בריו, כלל חזקוהו שהוא טוב ממנו. והנה פיר דהג שבעים וס פסד ע
אומות כדא: "בנו" (פסח נה), ואי ברש" (פסח נה) דבמ המקדש היו מגיני
עליה מן היסורין ע"ש, ובסגן ההתפלה היא במקום הדקרה, כדוע
ונשלמה פרים שפתינו", ולק אן חשש להוכיח עתה עונות שראל כי הו
ממלצם גם על האמות לטוב, והפחות שבפחותם בישאל חשבו מהטוב
המשך בעמ"ו

אמרות טהורות

על חג הסוכות

"מלך אדמו"ר מוהרש"א זצ"ל זיע"א נשתייטתה עתה לענין חג
הסוכות"

התנא דבי נשיאא כ"ק מרן אדמו"ר הקדוש רבינו מהרמ"מ זיע"א
(לקט מתוך ספר הדורש שיא לאר"ק חשש ששאל צבי)

טעם שקבעו לבקשת הרמ"א את חדש תשרי

אירא כספה"ק נועם אלמלך פרשת נח עה"פ (אביית ה' ד) ותנה התנה
בחודש תשיביע משבעה עשר יום לחדש עלה הר ארט, וז"ל: רמז שיעקב
לאדם לתקן את מעשיו בחדש תשיביע הוא תשרי, ואז תפלת רצוי יתר
משאר ימות השנה, כמו שדרש חז"ל דרשוה' בימצא, אלו עש"ת שאז הוא
בה חזרת השראת הקדושה, וזה ותנה התנה: כר משבעה עשר יום לחדש,
הדיוני לארד שעברו ג' ימי הדג, שני ימים הראשונים, וקיים בהם מצות
סוכה ולולב, ואז יש להם הקדושה לשלוט על הרי ארט, רמז לתקליפת
לשבר אתם ע"ה הקדושה ע"ל.

ויאמר למור בטעם הדבר שלק חודש תשרי תפלת רצוי יתר משאר ימות
השנה, דהה אירא כמדרש (ב"ר פ"ג עה"פ) (משיית לא מ) ויתידר שנת
מעין, מה היה יעקב אבינו אמר, רחל אבינו ט"ו שר המעלות שבספר
תחלים היה אומר, הו"ד ליליה' שהה לו אמר טא ישראל, ישראל סבא, רב
שמואל בר חנן אמר כל ספר תהלים היה אומר, אוהי קדוש יושב הדילת
ישראל, שואל סבא, ע"ל המדרש.

ולפי"ז י"ל שלק חודש תשרי תפלת רצוי יתר משאר ימות השנה, כיון
שבחודש זה הל בורגל תשליש דהוא נד הסוכות המוחם כנגד יעקב אבינו
כדא' בטור, ואירא דמעשה אבות סמן לבנים, וא"כ כיון שיעקב אבינו היה
מביא בתפילת כשהיה במת לבן להציל מאותו רשע, לכן נקבע לבני ישראל
דוקא בחודש הזה שמרמז לבחנת יעקב אבינו, שידם בתפלות ובתחנונים
להציל מהמקטרגים, ויתקבלו תפלתיהם לצדקא כ"ר. (חזו"ט סאשויזיעק
השט"ס)

בה אושפיזין דיעקב משבר כל המקטרגים

אושפיזין דיעקב אבינו ע"ה מסגל לבטל כל המקלפות והחיצונים, וכמו דאורא
בספה"ק נועם אלמלך פר ה' וז"ל: לארד שבעה ג' ימי הדג שני ימים
הראשונים, וקיים בהם מצות סוכה ולולב, ואז יש להם הקדושה לשלוט על
המשך בעמ"ו

חלק מהעלון זה נודע

לעילוי נשמת

כ"ק אדמו"ר הרה"צ מוהר"ר שמואל צבי אלמלך הכהן
צוק"ל

בן הגה"צ רבי מנשה זצ"ל

התנא דבי נשיאא כ"ק מרן אדמו"ר הקדוש רבינו מהרמ"מ
מלעילוב זיע"א

נסתלק לפני מרומים מוצאי חג הסוכות תשע"א
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הונצח ע"י בניו דתניו ומעריציו

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

מוצ"ש שבת חג"מ סוכות י"ט תשרי ביו"ד דההודי
הק מפשיסחא ז"ע תשס"ט באר"ה

בקה"ת שקראנו כתיב ונצור חסד לאלפס, והאותנן של תיבת נוצר היא גדולה
ואריכא, וכיוצא שכל דבר בתורמ' מוויק' ומדמ' לענינים גדולים, ובתורה
אירא פשטים ע"א, לכן יש לתורמ' שהיו שמדובר כאן על חסדים גדולים שח
נוצר חסד לאלפס, לכן יש לנו נוצר גדולה, כי היא ראשי תיבות ניסים ונפלאות
שיהיו הם גדולים עם חסדים לאלפס הגדולים והיו סאלה חסדים גדולים, כמו
שאות נ"ן מרמז ניסים ונפלאות די גרעסטע ניסים וישראל יזכו לחסדים,
ובאמת שאות נ"ן יכולים גם לפרש בפשטים אחרים, אך כאן עתה אחר זה
נוצר חסד, ממיאל אף הנו"ן בא לרמז ולפרש על חסד לאלפס כנ"ל שיהיה
חסד אבל לא סתם חסד אלא חסד עצום וגדול כ"כ עד שלא נוכל לתאר, וק
טוב יהי' לישראל תמיד ובפרט כשנשיח יבוא שאז יהי' כל טוב כמ"ש אש
תחת גפנו ותחת תאנתו.

דבר מופלא מצעו בקהלת שכתב עם דבר קהלת בן דוד ולכא' צריך ביאר
למה קורא את עצמו על שם אביו ואומר על עצמו בן דוד, לכא' זה צ"ל בשם
עצמו ולכתוב שלמה בן דוד, ולמה את עצמו כתבברמז ושם אביו בפירוש ולא
את שמו של בפירוש, אלא הענין שחא היה גדול מאוד ועניו דאמיתי וחשב
שאין חא ראוי שהי' כתוב שמו בקהלת, ולכן רימז את עצמו בשם אביו בן דוד
לומר שאביו בוודא ראוי ביותר אך את עצמו רק רימז בן דוד, וברב ענותנותו
קרא תמיד לעצמו בן דוד, לומר שכל זכותו הוא מה שהי' לו כזה אב גדול שחא
היה קודש קדשים ואין לו ולא יכול להיות לו שום השגה, ובמקום גדולתו עם
אתה מוצא ענותנותו, וחכמתו סוכנת אלוהות כמ"ש ויחם שלמה ככל
היה היא שהבאתו לענוה עד אין סוף.

הנה שם בקהלת שקראים בחג הסוכות מצעו וראינו כמ"פ אות ה"א ויתרה,
כמו (שם יג) כתיב "וגם בדרך שה"סל הולך" וקרי כשסל הולך, וכן שם (יג, ט)
כתיב "ובעל ה' פייס יגיד דבר" וקר ובעל פייס, וצ"ב הענין ו"ל שם פרוזה בא
לומר שהעולם הזה וענינו הוא הבל כמו שמתחיל "הבל תבליס אמרקהלת תבל
הבלים הכל הבל", ורק עניני העולם הבא הם החשובים, וכמ"ש "למטה בן
העבש אין יתרון אבל למעלה מן השמש יש יתרון", לכן האות ה"א כתבה ולא
נקראת כי עה"ז נבדא בה"א שהיא אות קלילא וחא והחיים בוכחלים יעוף ולא
נשאר הימנו כלום, שלכן הוא כתוב ולא נקרא, לומר שאפי' שהוא היה לזמן
מועט תיכף הולך וחולף לו, שזה מה שבא לרמז שעולם הזה הוא גרשט ודל
הבל, כמו שכתוב כי מ-ה-ה צור עולמים ודרשו חז"ל (שבאות י"ד ברא הש"ת)
את העוה"ב בנאות ה"א את העולם הזה, ועכ"ל שני האותיות הם שם אודי י-ה
לרמז שעה"ב תלוי ואחוז עם העולם הזה, שרק בעוה"ז אפשר לזכות לעה"ב
ורק עבור זה נבדא העוה"ז ולא לצורך עצמו, ולרמז בא שנדע שהעוה"ז אם
מנצלים אותו סדאי הוא כמו בחי' הילולא שאפשר לחטוף בה מאכל ומשתה
בלא חשבון בדי' חטוף ואסל חטוף ושתה, שצריכים לחטוף פה עוד ועוד מצוות
ומעש"ט, שאפי' אם מקפס בעוה"ז עם סדרותיו ואין פאי כ"כ, עכ"ל צריכם
לחטוף מה שאפשר ולא להישאר עם כלום חלילה ואז נוסה לנצל את העוה"ז
ולבוא טעון לעולם הבא, ממוסר על האנו מוילא שקודם פטירת אדם
בציעותיו ובכזה ואמר כזה דכל לעווב כזה עולם שבו אפשר בכמה פטירות
לזכות לנאלה מצוות יקרות כחוש הצניע הללו שעולים במה פטירות בלבד,
משא"כ בעוה"ב באפי' אין יתן את כל אשר לו לא יוכל להוסיף עם שום מצוה
ומוילא ענין את ה"א הג'ל באה לרמז לו שאם מנצלים אותו כהילולא כדבע
אוי יכולים לקנות תורה ומצוות עד בלי די שהם יקרים מופ' ומפנינים וא
התועלת כ"כ גדולה ועצומה עד שלא יכולים להוכיח בפה הריווח העצום
שמרויחים כשהם מיט א רוחניות בעה"ז וחוטפים עוד תורה ומצוות, שא
ממילא לזה האדם שחי באופן זה אין די עולם הבא זייער חשוב, והוא רח
הגדול ביותר וגדולה וכבוד שיכולים להרויח ע"י רוחניות
הש"ת ירחם שפעל אלעם גוט, וישפע שפע ושמחה עליונה, ויאספנו מלכו
לעלות לגל לבית דמקדש.

הנה היום היה יו"ד דההודי הק' מפשיסחא ויש התנה הסברים למעם שנקרא
המשך בעמ"ו

דברי תורה

מדרש הגה"צ אב"ר דקדושת
שליט"א

למען ידעו דורותכם כי בסמת הושבת
את בני ישראל, בספה"ק בני ישישכר הבא
שהקדמונים חקו על מה עשו וידו רק לענע
כבוד ולא עשו אר לכן ופאר שג"כ היו לזם
במודר, ועי"ש מה שהבא בשם הגה"ק
ההודי"א בשם הרב החסד מר חיים פוס
דמן ופאר הם כלום ומים שהם הכרחים
לאדם לחיות ולא היה ל"כ תוס' טהבה
נשתן לזם את זה, משא"כ ענן כבוד הוא
ניתנה מזהב יתירה של קב"ה לישראל
שהיא תוספת טבה ולכן עושים ע"ז וד
ע"כ ת"ה. וכל זה היאלמ"ד שעניינבורהו
אבללמ"ד ססת ממש עשו לזם, החקרה
במקמה מאי שא דלסכות עש זכר הו
סוכות היא גם דבר שצריך לחי אדם שהר
אי אפשר שיחזר במודר שטמה על פני
חוצות.

ולכא' זה נראה בהקדים מה שהיו נבמעת
סוכה שצטוו למען ידעו דורותכם כי
בסות השבתי משא"כ בספה כתב
בלשון ויהי ואל בלשון ידיעה למען תסמ
את יום צאתך, ואולי י"ל הכוונה דשאנ
מצות סוכה שהיא זכר לסכת שעש
במודר לשאר זמנות שצטוו לכר יציאת
מצרים, דבספה שצטוו לאסל מזה היה
זכר למצוה שכלו אבותינו ביצאם
מצרים וזו לא שהר א אפשר למר
שהכלה של עכשיו המצה הזאת היא
באות אופן כמשנת יציאת מצרים שהר
שם היו שגורשו ולא הספק בעקם לחזמוין,
משא"כ עכשיו אין ז המסג לארמלה אלא
לזכר, וכדוגמא שהר א צטוו לעשת
עדה בכד שנוסר מה שהה אן, משא"כ
במצות סוכה צטוו לעשות דבר שהר
באות אופן ובאות מצב כמו שהר א שם
עכשיו שצדאם מדרת קמ עובדים מה
אהלם ופסחים בה' לזכר בספה לדוד מה
בצאל דמימיהא א"כ היה הוא ל"כ באת
בחינה שלא ממה לזכר אחר במודר, נמצא
שבקימנו מצות סוכה היא לא רק זכר
לסוכה שהר במודר אלא היא הא הוסה
שהיה במודר, וכאן עתה, ולכן כתב
למען ידעו בלשון ידיעה דבשעה שיושב
בסוכה זו הוא יודע ומועד לאותו ססת
שהושבת את פ"י במודר, ולא רק זכר
אלא ידיעה ברוח שז הוא הססה שהיה
במודר.

וידיעה שידעה היא לשון חסיד דע אדם,
ובמצות סוכה הוא מזהב ומתקשר לאר
סוכות שהושבת את בני ישראל, ולפי"ז
שפיר אמאי עש זכר לסוכות ולא לזכר
וביאר שרק לסוכה אפשר לעשות זכר
שהיא כעין אות דבר ממש וכלי, משא"כ
במון ופאר שאפשר לעשות רק זכר מלכא
ואף שאפשר לחקור אמאי לא עושים זכר
לזכר ופאר, מ"מ לסוכה לא דמי ומססה א
אפשר לשאול דססה שאנ.

ולפי"ז נבן דבר פלא, דלא מצעו שדבר
שעושים אותו זכר לזכר ויד קדוש ותר
מודבר והסר והנה לכארה לסכת שהו
במודר לא הי קדושה לא הי איסר
בהנאה, ואילו לסוכה שעושים אות לזכר
המשך בעמ"ו

שיחת קודש

המשך מעמ' א

אמירת תהילים צריכה להיות בשמחה.

וזה דוד המלך מזכיר את כל צרותיו בתהילים משכיל לדוד בהיותו במערה תפילה בו, וכן אל ה' בצרתה לי קראתי ויעני, ועוד פסוקים מע"ז, ולכאור' הרי תהילים נתחבר ע"י רוח"ק ורוה"ק אינה שורה אלא מתוך שמחה, וא"כ איך פעל זאת ברוה"ק והרי זה צריך להיות מתוך שמחה, וכאן את רואים שהוא שופך את כל צרותיו בתהילים ואיך יתכן שתניה כל צערו זה מתוך שמחה עד כדי ששחתה עליו רוח"ק, ויש לומר שבוטח אמונה ובטחון שלו היה מוראדיג והיה כ"כ בחזקה עד שכבר ראה מתוך הצרות שה ישיעו ויחלצו מן המיצר ולכן היה מזה מלא שמחה וע"ז וזה לדור"ק שיוכל לחבר את ס' תהילים, וע"ז שתניה צרותיו מתוך אמונה ושמחה ורוה"ק, המניס כוח הישועות בספרו, וכ"כ רם כוח עד שאומרים ויתכן שהוא מחו"ל שספר תהילים נכתב שלא כסדר ואילו היה נכתב כסדר היו יכולים כולם להחיות מתים ע"י אמירתו, ובכדי שלא יוכלו לעשות היפוך סדר הבריאה לכן לא נכתב כסדרו, ותהילים זה תורה ותפילה כאחד בחדא מחתא, שעמו יכולים לפעול כל טוב כי יש לו כוח של תורה ותפילה יחדיו.

וכן מסופר על הבריסקער רב שזה מנהגו תמיד לומר תהילים ברו"ה וזה אומנם כסדר, ופ"א שאלוהו למה לא ילמד תורה בזמן זה, וענה כשלוש מדינות בקיאות או עיון יכולים להסדיר דעת במשורר משא"כ באמירת תהילים לא מסיחים דעת ולא יביאו לידי ביטול תורה לכן אמר תהילים כדי שח"ו לא יכשל בביטול תורה. וכן א"י בגמ' שדוד מלכא משיחא מבקש על האומר תהילים, שיחשב לו כעוסק בנגעים ואהלות ואז זכות תורה ותפילה מגין עליו, וכשאדם עתו בידו כדאי מאוד ורואי או לעסוק בתהילים ולשפוך שיח להש"ת על ג"ר וס"ד, ואכן אפשר לבקש על כל העניינים, ועכ"ז העיקר לבקש על רוחניות שהוא תכלית האדם בעולם, ועם פרייליכע תהילים יכולים לפעול אלעס גוט, והאות על דבר זה שאם זה בבכיות ותחנונים על דרך האמיתי או אח"כ נשפע על האדם נדדה ושמחה, ולכן צריכה ותפילה בתהילים להיות בשמחה, ואם יכולים ובקל לעסוק בזה הוא רצוי מאוד, וכמ"ש ונפשי שפכי כמים לבך כנה פני ה' ובתהילים יכולים הכל לפעול, וכדברנו שדוד המע"ה היה כולו לש"ש וחידושו של שמחה על אף כל צרותיו, ולכן אף אתו נלמד ממנו לראות ולהתחזק שיהיה כל מעשיו לש"ש ואמונה וביטחון ושמחה שהוא בארבעה גוטים.

הש"ת ירחם זכות דוד מלכא משיחא יגן עלינו ועכ"י אויף אייביג, וימליץ בעדנו וזכות כל האושפיזין יגנו עלינו ועכ"י, וזכות כל הצדיקים וגאוני אמת, וברחמי הרבים יתן לנו גוטע הושענא רבה שהוא גנד חתימה לטובה, ובתורה יש פשעא"ס וממילא יש לרמז בזה מה שאמר הקב"ה לאברהם אבינו כך חותמין הכונה היא שהחתימה של הושע"ר יהיה כך, היינו במידה שלך שהיא מידת אאע"ה מידת החסד, ובה יתתנו הש"ת לחיים חן וחסד ורחמים, ומבקשים את הראוה"ה חסדך וישעך תתן לנו קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך.

הש"ת יתן לכולנו א גמר חתימה טובה און א פיתקא טבא ברו"ה וירחם וישמח את כל

קדושה וטהרה ודבר צריך להיות בשמחה תמיד, ובזו"ט יש מסכת מיוחדת שהיא שמחה דאורייתא עד כדי כך שמשופר על הגאון מוילנא שאמר שזהו המצוה הקשה לו ביותר, ואפי' שהוא זה כולו תורה, ואומרים בשמו שהטעם הוא היות שהשמחה זה בלב, וממילא כשציוה הש"ת לשמוח כל שבעת הימים של דג הסוכות הפשט הוא שכל שבעת הימים של סוכות אסור להסיח דעת משמחה ולהיות לבו שמח וכסוד להיות כולו שמחה איין שטיק שמחה שהיא עבודה קשה וגדולה, וכמ"ש הרמב"ם ז"ל, ולכן אמר הגר"א ז"ע כנ"ל.

וזה על דוד מלכא משיחא מובא בספרים מהוה"ק שהוא נקרא בדיא דמלכא, דהיינו שכביכול הוא משבח המלך מלכו של עולם הש"ת, וכן מובא עוד שתרועה שהיא מלשון שביירה ושברון לב מרמזת על דוד המע"ה כי היה מלא צרות ויסורים והיה לבו נשבר בקרבן לבוכ"ע מרוב רדיפות מה שאין לו שום הבנה בזה, וכ"כ גדלו צרותיו עד כדי כך שאם רוצים לדמות לאדם שעובר צרות מדמים אותו לדוד המע"ה ועכ"ז הוא היה מלא שמחה, ולכן שפיר היטב נקרא הוא בדיא דמלכא שהיה אדם בשר ודם מוקף כולו עם צרות כאלו מה שאין לנו שום השגה בעובדות ומעשי הקדמונים, שרצה בנו אבשלום להרגו רח"ל, ועכ"ז גם אז תמיד חיזק עצמו בשמחה גדולה, לכן נקרא בדיא דמלכא.

ובאמת שכל זה הענין שרצה בנו להורגו ואמר אז דוד המלך פרק תהילים בכרח מפני אבשלום בנו, אין לנו שום השגה בו, שאפי' שכ"כ סבל ממנו עכ"ז חיזק שמת בנו הזה כתוב שאמר עליו כמה פסוקים ובתחלה הוציאו מגיהנם ואח"כ ע"י פסוקי המניס לגן עדן כדאי ממון הבעש"ט וכל זאת פעל לו ע"י פסוק התהילים, וזהו כוחו דוד מלכא משיחא שמונה בפסוקי ותהילים, ובאמת שאין לנו שום השגה מה היה שם עם אבשלום, ועכ"ז מכל דבר צריך ללמוד מוסר בפשטות שלכן זה כתוב בכדי ללמוד מזה להתעלות, ולא נכתב כדי שנלמד לעשות כן, אלא הם שתי עניינים יחדיו (א) שנכתב מזה כדי ללמוד מזה צו שטייגן. (ב) שנלמד שלא לעשות כן.

מתאמרא מילא וכן א"י בספה"ק שלכאור יש להבין שהנה דוד מלכא משיחא שופך לבו בתהילים עבורו ועבור כל ישראל ולכן בו אפשר לפעול בכל העניינים והמוננים, וגם אז יש לדעת שאננם בכיות ותחנונים הוא דבר חשוב אך אעפ"כ הוא צריך להיות אפוף בשמחה גדולה וח"ו לא ליפול לעצבות, וכמובא מספרים שהעבירה הגדולה באה לאדם ע"י שהוא בעצבות, ומאידך ע"י שמחה זוכים לתשובה מאהבה, והא ראי' שבמצינו"כ שהוא זמן תשובה מאהבה בת קול וצאת ואומרת לך אכול בשמחה את לחמך, והרי ללא שמחה אפי' קרטפעל אין יכולים לאכול, א"כ מכאן שתשובה מאהבה ע"י שמחה דייקא, ולכן אף

היהודי הק והענין שבו, ואחד מההסברים שהוא מפני שבכל יום ויום זכה להתעלות מחדש במדרגות גבוהות חדשות עדשלוטות יום האתמול נעשה עכשיו כיהודי מחדש, וההפרש בין מדרגת יום האתמול ליום המחר היתה כהפרש בין יהודי לגוי, וכך בכל יום ויום, ולכן נקרא שמו כל הימים "היהודי הק".

והיה לו ב' מצוות שעליהם היו לו מסירות נפש, ועדש"כ בגמ' אבך במאי זחיר טפי, כך הוא זה זה טפ באלו שת המצוות, אחד מהם מצוות עשה והשני מצוות לא תעשה, ומצוות ל"ת קיים בזה שהיה נשומר מאוד בעניני קדושה וטהרה שהם כלולים בלא של לא תנאף וממילא היתה בו מדרגת הקדושה והיה כולו קודש קדשים, ומצוות עשה שהקפיד עלי' היא היא מצוות צדקה שכלולה בעשה של נתן נתן לו, ולכן כל מה שהיה לו הכל מסד לצדקה, עד כדי כך שאפי' טליתו היתה פשוטה מבד סחורה פשוט ולא מהודרת משל צמר כי חילק גם את זה לצדקה ולעצמו קנה טלית פשוטה ובה הטיל את הכנסות ומחמת זה אירע שלפני פטירתו היה שם תלמידו רח"ק ר' אשר מפוריסוב ז"ע ומסר לו טליתו שלו שהיתה מצמר והיה מלא שמחה על שזכה שרבו מעוטף בטליתו ובה הוא עולה לשמים.

גם היום י"ד של בנו של חהודי הק' רח"ק רבי נחמיה יחיאל מביחוב ז"ע, וגם י"ד של הגאון הק' מוילנא וזותם יגן עלינו ועכ"י אויף אייביג.

*

וזה זמן של סוכות איז א געוואלדיגע עת רצון דווקים לתשובה מאהבה ורב כוחו לפעול כל הישועות בגשמיות וברוחניות, כאמ"ל בחג מביא ומרצה על המים שה מרמז על שפע רב בע"ר, שם תורה"ק נמשלה למים וכמ"כ ההשפעות טובות נמשל למים, וממילא בחג הסוכות יכולים לפעול שפע רב בתורה הק' ושפע רב בבני חיי אריזי ומזוני וחייו וכל צרכיהם, הש"ת ירחם ויתן לכולנו חיי בני ומזוני וחיי אריזי, הש"ת ברו"ה ישמחו אויף א זיסע אופן אויף אייביג, שנשמע ותבשר בבשרות טובות עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברגה, ואננם כל השנה צריכים להיות בשמחה אבל עכשיו נוסף שמחה על שמחה שבי"ט הוא מצוה מיוחדת מדאורייתא להיות בשמחה תמיד, ותמיד צריכים לזכור עורו ישנים משינתכם לא להיות כישן שנסתלקה ממנו הדעת, ירחם המורם עלי ועכ"י, העיקר הוא שיהי אתה חונן לאדם דעת כי כל ההבלים מגיעים מקטנות, וכשמשיח יבוא יהיה דעת בשלימות, ולכן לא יחסר אז כלום, ובסוכות יכולים לרומם די ריכטיגע דעת כדכ' למען ידעו דורותיכם וביבית משיח יהיה די ריכטיגע דעת, כמ"ש ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

ליל הושענא רבה תשס"ח - ארה"ב

וזה בחג הסוכות זוכים כל ישראל לאושפיזין קדישין שהם שבעת הרועים, והיום זכינו לאושפיזין של דוד מלכא משיחא, ומכל דבר יש לנו תמיד ללמוד מוסר בפשטות שאם הם זכו לדרגות הגבוהות שאינה בהשגתנו עכ"ז עכ"פ יש לנו ללמוד מהם מה שיכולים צו שטייגן ולעבוד על עצמנו בכל המוננים, ביר"ש ולימוד התורה ולהתקרב יותר לאבשב"ש עבודת ה' וגמילות חסדים,

השבורי לב, ומזה שטייגן בהתמדות התורה ותשובה מאהבה לשמה במידות טובות ויר"ש בקדו"ט ובשמחה שטענדיג, כי שומר תורה ומצוות צריך להיות כסדר בשמחה שטענדיג, הש"ת ישמור את כל עמו ישראל בכל מקום שהם אוף א זיסע אופן אויף אייביג, ויתן לכולנו רפ"ש הגוה"נ בריאות השלימות, ויתן גוטע קוילטלעך ופתקא טבא סליחה ומחילה ושנת גאולה וישועה שלימה, תחל שנה וברכותיה ויתן ברכה שלימה שמחה שלימה וגאולה שלימה מיט בנין ביהמ"ק.

ובר"ה לבדו הוא הכל יכול תשועת ה' כהפך עין, ויאספנו כבר עכשיו עלות לרגל לבית המקדש כי כביכול הרבש"ע משפע ורועה להשפיע וליתן כ"כ הרבה יותר מאשר שאדם בעצמו רוצה ומצפה לישועה, יותר מזה רוצה ה' ליתן לו, אך לדאבון הלב יש שוטא המקטת שאינו נתן ורועה חשבון רח"ל, והוא מולו שקר וכשרק מדבר על ישראל הוא מולו כבר שקר ממילא אינו יכול לקבוע חשבון, וכמו שהר"ק ר"ש מקארלין כותב במכתבו "ה"ר שהש"ת יגלה אהבתו לכל ישראל", וי"ל המכוון שבדאי הקב"ה אודע עמו ישראל ורועה להשפע לרם כל טוב אלא שאנו מבקשים שיהיה זה בפועל ובגילוי שזהו כל שמדת הבוכ"ע להשפיע לישראל כל טוב, ברוב רחמי הכל יכול וכוללם יחד, ויבנה את בני ביהמ"ק אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

לרגל יבוא דהלוא
מה שדיבר מרן ובינושליט"א על מנופש
נפי וצ"ק רבישמעון נתונטע ז"ל בסערת
בית לנבדובדח"צ ר"א אוילינער שליט"א
א אלול תש"ט - בבית מדרשו שבני ברק

הרץ הנימול נקרא ע"ש שמעון נתן נטע ז"ל, זהו שם חשוב וגדול, היה בחור ת"ח יר"ש ובעל מידות טובות טוב לשמים וטוב לבירות, היה עובד ומונח בעבודה ועסק בתורה וגמילות חסדים, בכל עת פנוי שהיתה בידו היה עוסק בהכנסת כלה וסיעה לחתנים שלא השיגו צרכיהם בעצמם, ואירע פעם בשמחת חתונה אחת שהשיג שמעון ז"ל כל הכסף הנדרש להוצאות הכל זמר ונעשה מזה שמחה גדולה באשר לא ידעו המחורגים מהיכן ישיגו סכום זה, ואף הוא עצמו נתמלא שמחה על זכות מצוה רבתא זו של שמחת חתן ומלה שנגלגלה על ידו.

ואחר פטירתו מצאו בין חפציו חבילת כספים ופתקא מונחת בה בכת"י שכסף זה ידלק לצדקה וחסד, ותמיד היה מחזק את עצמו והיה בשמחה וע"ז וזה להיות בחי' שמור לקדשו מבואו ועד צאתו.

הש"ת ירחם שלושמות תהא לה עלי' והיי' מליץ יושר בתוך נשמת כל הצדיקים והעצדקניות. וכוח"ט עליו ועכ"י. ע"ב

הכס לב לוקח מצוות, ושמעון נתן נטע ז"ל מלא ימיו ושנותיו הקצרים מזן אל ז', דומה כאלו כמה נשמות להשלים חוקה, טרם תקרא אל האלוקים, ושמעון נתן נטע היה זקן בא במים, אריכות ימים ויתנה לו. אריכות שנים אכן לא היתה לו, אבל ימיו - ארוכים וטעונים היו. כאן המקום להוסיף כי שמעון ז"ל היה מאוד מחזק ומועיד את הוצאת הגליון הק' "יציר תורת משה", ואמר כי הוא דבר גדול ועצם ליכוי הרבים ורבים השיב מעון, והיה מנהגו אותנו בעצותיו המהירות, ואף פנה לנדיב עם שירומנו תרומתם למען הוצאות הגליון, והי' שכשם שכאן עמד ועזר וסיע לכל מאן דבעי, אף שם יעמוד ויחלל ויסיע על כל מאן דבעי לשיעור וברכה אב"י.

זכותו יגן עלינו וזכרנו לברכה ת. נ. צ. ב. ה.

הסוכה חיי אם תסוכת
ומגילת על בניה ודבריו בזה בפשטת
ולקחתם לכם ביום הראשון וגו' (ויקא כג, ט)
ומדבר תנוחמא (אמר כג) "הראשון - ראשון
לחשבון עונות", וז"ל בזה.
והנה מן אדמו"ר הרד"ק מוהרמ"מ זע"א באר
בקדש עפ' הדודע דסוכה מרמז על אימא
עילאה (תק"ק, הקדמה) אימא דמכסיה על בנה,
ומכוננאים בכל האמא אין מ"ל לרא ולפדה, מ
תבא אמי דתלמי, וזל"ק "א מע אמי בי ד מאמע
קען מע אלעס אויספולען"
ובספ"ק אהב ישראל (בלקטים דשם, סוכות ד"ה
עין וכו'), כתב כן וז"ל: ענין הסוכה הוא וכו', כענן
הוא נודעת השכינה הק עמנו, ב"ר ויהוה"ה הא
כדוהת על מזונות וחיים טובים, הארץ שקבעת על
מזונות, או מכנסת אותה תחת כנפיה, וזה ענין
סוכות שהיא הק מכנסת אותה בכנף וכו',
עיי"ש באורך ב"ה בגניישטער ועודספ"ק)
ועד"י פירש כ"מ אדמו"ר שליט"א הפסוק אם
תבא תלמי על מזונות תשמח, ד"א"ס אחיות
א"ם, שאם ילמדו בני"א את התורה לשמה סאנת
ויהיו ברוכים בתוה"ק בכל נפש ומאור, או תהיה
התורה לנו לאץ, היינו לאמא על עילא החופפת על
בניה, ולא יחסר כלום מבימת המלך, וכל ברית
התורה שישנונו על עולמנו עד, סאמא שדוואלת
צרכי בנה בגו"ה.

כִּי יִצְפְּנִי בַסֶּכֶה
מעלת קדושת הסוכה במשנת מרן
רבו"ק מלעלוֹב דע"א

שנמסרים לגמור לזכרה עם כל גוס' וחיצונות, ועפ"י פ' ה"ה' א"ה' ז"ע' דפ' "ויהי משלם סס ומעונת' בעינן" (תהלים עו) שיש ב' מצות' שמקיימים אורח' שהוא שלם בלשונם סלו, וא"ל הם: "סוכר", מצות' סוכה, "מעונתו בצינור" היינו י"ב אר", שהם משלם' והיו צדיקם שפרש' בזהר שלשה נכנסים אפי' עם המעלים, היינו אפי' עם הבאט'ע' המעלים, שכל' יכול לזכות להסת' בעל פפי' תשיב' בעל האור המקי' אפי' הפחת' שפחותם שהוא עד עם הבאט'ע' של עונותיו ויכל' לזכות לעונן' חשבון' עונות' ולהטור' מוסר' הס' ב', וכיון' שהוא בעל' מ'גמור' האור הנשגב' מאד' יותר בכל תקפ'.

וְכָל מִצְוַת הָאֵלֶּה בְּכַתְּבָהּ הָיִל וְהוֹצִיָּה לָהּ
וּבִכְתָּבָהּ הוא מפילא מה שפנינו, שכל מצוות ה'
הסוכות הם בבחי' אר מקף ססר, כפי ד' מינים.
הענין ע"ל הקצוות כמאמר בספ' פ"ק ששמונעם
לכל הירות ולמעלה למטה, להעביר והיותו ולכל רעם
שהם, החיצונים והמשתנים התקרים אליו, וכן מנהג
התקפת שמקנים הבימה שיה' ל"ב ענן אור המקף.
[ובדפא:] לפי ת"ל יש לתת ע"ל לשבח למנהג לעלוב
שבתורה עד שיהא עם נעלים ונעלים ע"מ, אינם
רק יוצאים המנהג מד' מינים של אדם אחר, הוא פלאי שאים
מקיימים שפיר בחלל, וכן מבנה הקפות ל' מקיימים
ולת"ל י"ל שפיר הדיעה דווקא שאשה ידיו, עיקר האד
ותקף, ולכן המהלך נלמד שר ק ארז ושואיו, [א"ש פיר] א'
נגלו כסודם מינים מעומם שהאור מקף דמות המלכות.
והוציח לכל הנ"ל שיהא כל מצוות ה' חסות בבחי'
אור המקף הוא כבימה הנ"ל עם האורב
שיראה, דמאחר שעבור עליה ימים וראים אלו ש"ר ה'
ויוה"כ שנתעל במ בנ"ע עד מאד והצליחו להגיע
ולסתם כל פיתת המקטרגים ומשטנים על כלל
שיראה, שהם רצו לקטרג ולהפך עד דינו דחל'
ועכשז בסכות הם רוצים להשטין הלאה, לך
מורחק למצוות של ארות מקיפם לגרשם ולבערם
למור.

ויסוד זה הוהיד ג'כ מרן אדמו"ר הרה"ק מדרזמ"מ
ויע"א, שדקדק על מה דנפצינו במצות סיכה ששנתנה
משאר מצוות עד להחזמו עלהימלסכך סברה הנקבל
טמאה, ואף לא להנמך חסדך בדרך המקבל טמאה,
וביאר ע"פ כאר"ל (אבות פ"ה) עשרה נשים נעשו
לאמתונו בבדמ"ק, "א מוהם שלא אייע קרי לה";
ביורה"פ, ולרס דבר הכתם כן, עין ה', שהר
הכלל ג' מרמז מעם, ויפלא כי קדוש כזה, ואך שית"ק
הכלל לענין טמאה, ואלם מירשו בדקים בדי, ודך גופא
היה חסם, מכיון שהיה זה ביום הקדוש בזית ובאום
הנעלה בזית, ובשבתות כל מלל שואל גזלה חיה,
א"כ ע"ז הוצה'ר שנקאן בותר יסונות להכשל את
האדם, והנה'ר חסם התנצן עליון, ומתעלה זכן מ'
במצות טוסה הבאים אחרי מוים קדושים כא"כ כר"ה
ויהי"כ שנקמלו עונות ישראל, ועמדים בבחי' גבוהה
טמאה, אזי הויע"ר מנחם, בכל כוח להכשילם, ולק'
צמחם יסודת יסודת במצוה זו, שהסכה תתא רחוקה,
בכל עונ' של כליט טמאה, ע"כ.

היה לך ג' כ' יסד הל' ש'הס'ה צ'ר'ה ל'ח'עו'ש'ת באו'ן
ש'ל'א י'ה'א ל'ח'יצו'ני'ם ו'מ'ק'ר'ג'ם שו'ם א'ח'י'ה' א'ל'א
ו'ל'ק'ל'ק' ל'ג'מ'ר'י' ה'ח'כ'ו'ת ו'ג'מ'ל'ת' ב'ה' ש'א'ו'ן מ'ש'ט'י'ם
ו'נ'ק'ט'ג'י'ם ה'ה'ו'י' ש'ב'כ'ל י'מ'י ע'מ'ד'תו' ע'ב'ד'ת'י' ל'פ'נ'י
ה'ש'י'ת' ש'ה'מ'ק'ר'ב'ת'ו' ו'מ'ש'ט'י'ם א'ש'ר מ'ו'מ'ג'י'ם א'ח'י'תו'
ה'ש'י'ת' ו'ה'ד'ת'ק'ר'ב'ת' ש'ל'נו א'ל ה'ש'י'ת' ע"י
ה'מ'צו'ת ו'ד'ח'ל'י' ע'ם ה'ח'ס'פ'י'ם ה'פ'עו'ת ש'נ'ש'ע ו'מ'פ'י'ל'ם
ו'ז'א'ת ל'ר'ש'ת' ה'ח'ל'י' ו'עו'ז'י' ע'ם עו'ש'ת מ'כ' ה'מ'ב'ד'ל
ב'י'נ'נו ל'ב'ן ב'א'ש'כ'י' א'ל'ב מ'ש'ו'י'ם ל'א'ר מ'ק'ר
ו'ה'ס'ת'ל'ק'ו'ת ה'ח'צו'נ'י'ם א'ז ג'ש'ר מ'כ' ה'מ'ב'ד'ל ו'נ'ע'ש'ם
ב'א'ק'ם פ' י'ת' ו'כ'מ'ו'ל'י' א'י מ'ס'פ'ה'י'ק' ת'פ'א'ר'ת מ'נ'ה'ם
באק - טשענעוויץ ו'ל'י'ק' צ'ל'ו'ה י'פ'י'ל'ם ב'י'ו'ד'ת ל'ח'ו'ג'
ס'ב'ס'ו'ת ל'כ'ד'א ו'ה'מ'כ'ס'ת' ע'ד ב'נ'ה' ע"י מ'צו'ת סו'ס'ה
ד'וד מ'י'נ'ם ש'א' ה'ה'א'ר'ם מ'א'ו'ר ה'מ'ק'ר'ב'ת ע'ד ש'נ'ש'ע א'
ע'ם ה'ש'י'ת' ו'א'ן ע'ד שו'ם מ'כ' ה'מ'ב'ד'ל' ע"כ' ו'ב'ק'צ'ר
א'מ'ו'ר'ם א'ל' כ'ב'ר כ'ל' ה'כ'ל כ'ד'ב'ר מ'ו'ן ד'ר'מ'י' ז'ע"א'
ש'ב'ח'י' ר'א'מ'ה ע'ד א'ל'ה'ה ו'א'ר ה'א'ר ה'מ'ק'ר'ב'ת ו'מ'ו'ב'ן א'ח'ו'י'
ש'ח'א'ן מ'ן ה'ח'יצו'ני'ם ו'ה'ק'ר'ב'ת' א'ש'ר כ'כ'ל י'מ'י ה'ש'ת' ה'ש'נ'ה'
מ'פ'ר'ע'י'ם ו'מו'נ'ע'י'ם מ'ן ה'א'ד'ם ל'ע'ש'ת ת'ש'ב'ה ו'ל'ש'ל'ו'ם
א'ל' ה' ח'ת'ש'ב'ן עו'ו'ת' א'ל'א ה'א' א'ר'ד' ע'ם ה'ש'י'ת' ו'א'ן
מ'כ' ה'מ'ב'ד'ל' א"כ' ה'א' פ'ש'ו'ת ו'מ'ז'מ'ל'א כ'ד'ב'ר'י' מ'ן
ה'ד'ק'ר'ב'ת' ה'ג'ל' ז'ע"א' ו'ה'מ'כ'ס'ת' ה'מ'פ'ר'ע'י'ם מ'ל'ש'ל'ו'ם
א'ל' ה'ל'ב'ן פ' צ'ד'ק'י'ם פ'ל' ד'א'פ'י' ע'ם ב'ר'א'ט'א' ע'
ו'נ'ע'ש'ם

הממעלים נכנסים לסוכה הק', משום שצמצאם
ציל הממע, ותבא אמו ותקטת, וכל'ל.

הסוכה מודלקי פיזור האוהל ומקדושת המקדש
ששת תש"ד נתולה הגר"ח וירובק שרש"א
יוסף ביה של מנהל העובד) אל' מרן אדמו"ר
מקדושת תש"ד זע"א לשר לו בבניית הסוכה, ותוך כך
מקדושת הקדש שאלה הגר"ח: על זה לא אנו
עושים כ"כ בבניית הסוכה, הרי אנו מקום בעה"ד
מטוחים בישיבת הד, לעשר כבר סבסת שור של
יתן עמל בהקדש, וזע"א וזע"א עלאתה
עלאתה עלאתה שנוב ע"י מל שראל לכה
הסוכה, סלם כאחד יתקבצו ועלו לציון בריה,
לכל בתוך סכת שרושל ליות, וכדוע מספיק
"ליות" לוחן התחבחת (פת אהיה, כי
ישמר לסוכה) וזה שאמרם בתפלה כשישאלו בני
הסוכה (מפני יסוד זקן), "מטע שקימות
ששבת סבכה ז ק אוסר לשע הבאה לשב
יכות עוח של ליות", שונה לישב סבכה של
יכול התחבחת כל ססת בני ישראל חה"ה

ובישיב עתה לערש נאח"כ (תחבא"ל טז) ואורי
 הם למקדש מעט נאצרות אשר בא שם, הכוונה
 ה', ובעת חורבן ביהמ"ל הלס ונתפרו וראבנב
 קודש, ותשתפמ בראש כל חצות, לארבע
 שנים הארצ' וכל מקם שפול שם איה משוח
 אבנב המקדש ארצה, שם נתהווה מקם מקדוש
 שש"ת ביתה ותרפ"ה, וקו חסבדב סנסות חות
 דרשוח ובעל אחר, אחר, הם העלם, וזה הפס'
 מקדש מעט', דייק שהמקם המקדש
 נזרה ותפלה, הלא המה באמת חלק עני
 קדושת מקדוש, משום, שהעני לשם, ומזה ה'
 ופך למקום קדוש, ועצ"ל כ"כ, מצאת סה
 איה מנב (ספח מו) דע"כ, הלא האוורב בישאל
 עניב בסוסות', מלמד שכל ישראל ראויב לשב

סוכה אחת, ובספר'ק' כתבו זה מרמז על בן
המלך שנקרא סוסת וזה וכמלך ביום ההוא
שם את סכת וזה העולה, שלאחר מחילת
עוונות ישראל ביהל'ם, ראויים ליהל'ם
אחדות יחד ליעב בסוסת שלם, וה' הוא יל'
זה סכה עננה ע"ז א משיחא בכל מקום שהם,
ל"ז נקודש במעט מקדושת הסכת וזה
ועולה, ונתפר העולה במעט עליו האד
מקדושת ססת עוה של ליות, דלעת'ל, וממלא
יפקי ומד משיחא רצון נאת תשיית' לאליה
אולת עולם, יתקבץ כל רבסת סוסת בנ"ז מכל
עוונותיהם ויבואו לציון ביניה, כמכלול לכל
שורשים ומקור קדושתם סכת כשר של לוח
במל'ת דת כפ האסקה ודבק והו לאחדים.

יהוה תפרש הכ (תהלים ע"ו) "ויהי משלם סם מעונתו בציון", דעדה בעונותינו הרבים הרי זה כחשת סוסת דוד הנפול"ת, אבל לעודד לבוא להגדה בימים, כאשר יהיה מעונתו של השי"ת, או יתקבצו כל חלק הסוסת שבגולה, ויבא ששה בחי סוסת של"ם, אמנס"ו, ע"כ (הוא)

ע"ה קב"ה מנחם א"ל מירושלם ק"ת א"י.
 וצא מד"י רב"ה ק"ע א"י, בעמק יזר, דבאמת
 ק"ע"י הסיסת שב"י בונם ויעים במצווה, ואם
 ששה שם סוכה הרי סמון ששם ג"כ הגע זער
 וביהמ"ק ום לשם נתפדה קצת מן הגאולה,

כ"ב"י"ע" כשבאו משיח צדקוק ויבטחו כי הסוסים אחדו, וזהו כינוס חלק האגולה ללמקם אז ויבטחו במלך וסוסות שורו של לרתון, וא"כ מה נשעם על סוסות סוכה באמת איזה לרק כמו שאלו הגיל דהר בטוחים על ישועה ה בסוסות חן של לרתון, אלא אודיה מית הסס הא מועיל ומקרב תזראת ישועה ה וכלי, וז"ל

מים אטעו עקבם בדריה וכן אול נכל לבטח
משקראת ה' ויעקב סוסותיה וכן ב' יתיו"ו
ראשית ה' (יז) וזהו הוסב סוסות ה' (יז)
סוסות הוא מסטרא דיעקב שאמר ועקב נסע
מיוה וגו, וז"ל בטר א"ח (פי ת"ח) המועדים
נקעו בעד ואבות וס', סוסות כעד עקב כעד
מקדו ממקדו עשה סוסות, וזהו אמר במי על מקם
מקדו ובמית, אך כאברהם שקרא שר שאמר
ד' יראה ולא כיעזב שקרא שר שובי, אלא
יעקב שקרא "בת" שאמר אז ה כ אמ "בת"
לוקים, וזפי בה דת מקדשות הראשונים
עד אברהם ויצחק כד' ה' ושרה ובאמת
ורבו, אבל בית המקדש חשילי זה עד יעקב
הוא "בת" שיקם ועמד על שלמי של ולנח
חיים, וז"ל אלא כיעזב שר'.

אִי־הַנִּלְיָה"ל י"ל מֶה, ד"עֵקֶב נִסְעַ סוֹסְתָה" הֵינּוּ ע"י
יֵית הַסִּכּוֹת שְׁכָלֵל יִשְׂרָאֵל בּוֹנִים וּמִקִּי מִיָּם מִצֵּת

ויסבה משלמות ויש פיזור גדול של הגאולה סה, עיי' יבן לו בית, יעזר הש"ת שיבנה את ה"בית, היינו בית שיעקב בעצמו קראו "בית", וזהו ביהמ"ק תשליש וזאת עוה של לוח שבה מקרוב ממש בעגלא וסמן יח, ויקיים בנו בקרא דבים ההוא אקים את סכת דוד ונפלת אמ"ר.

[illegible]

באהלי צדיקים

גוי ססה

מספרים מהד"ק הדברי חיים מצאנו ז"ע, שפעם אדם
עבר סוכות הראו לו מי בתו איך י"פ את דסוכה ברב
פארודת, וענה שאין זה נ"י סכה, ובחן כך באו איה
גבירים ותנו לו ססם מסרם, ומיד חלק אותם לענים
דרכו בקדש, ואמר וזה הוא נ"י סכה וזה פאה והנה
(הקדמה לת' חורח)

השקפה ממצוין קדש

ממנו לא נדחה קצת לפרושי אחרים, עיון ותפוחים
הרבה קשים, הר להשליט אותם אדיר, ויש
לעניי תולעים עשיות סוכרם. הם אחראב את
העץ סבות סמלרע, והוא תולע ברגל האחת, בעקד
השאר לרננה קים סלבה. הדקיקה קים לו, כיכר
אולו כל הקשים ואן לו. דתר, ויקל לו העניי דרש
קשים במקום אחר, ואחר הקדש הלחון, שהא
הוא עניי שבת יתב לבקש קים, ונמרו חסיוע
העני, ופח בנבי ארע: רב רחא נע קמה דלה
ותביה צות סלכ לבני ישראל, ונע כמה חס מוסר
נפעם לעלו: ויחביו, ורש יבשעס, דרש פטס תבד
העיר, ובכל אור הוסר דלרעני דהה נהרגל, בעלם
קרעות, ודרש קשים דר שיוכל לקים סות
השק פא אומנון קדש דן חמישי, וכל אור ענכ
ישראל, וסום ערלס סתמן, ואחריו לו חק
בעמנו לו גת, חיש ונפעס סם כמה דקשים,
משתחו לרוח אדיר: הסדר ולתסם לו, וצוהו לעלוד
לוכנין תסוכה, חיש יהוים ערב שבת, שדורח מרבהם
ביותר. **ספיר וסדר**

הידור מנחה
התנ"ך ק"ח פחות מאשר ז' ע"ה ענה הדיור מניח בדקשים
 על דרכות הוכחה, שדיו מקצועיים אמר ונעלם
 או דרבנן מלא, והיה אמר: כמנה דאמר דברי חכמים
 (זהר: קד) שאמרו: מה דתני פזול אפילו ספ' תורה
 שגבולי - והיה הורגו תפית לפתח להרחמנו
 בהדיורם של ארבעת המינים, וכיור שאלאתו השתתה
 קראתו ספ' דהר', והפזור על ק' ממונ בר ואז
 לצור פזור מקטן על צד צורו שייך חכמים אמר לו
 וחרג לראש לו, שבה בום מן דהקדק, ודלא שדק
 כמזות שות מן התדיר, סבה ד' מינס, ודכיהל של מ'
 מצוה חל גם על הסכה דפנתה דין 'זהה לי' ואהו -
 התאמר לפני כמזות, כלה לפני סבה טאה ואירג
 נאד: (אמר דהר"א)

נשמתו יצא וכו' ויהי' הדין' מ"ה אברהם כ"א אטי'א הדי
 כתב לוי' לשון' שמעתי שצדק' דורו אמרו על רבינו נפתלי
 לשון' ופרש'ין א"י כ' נשמתו היה מן צדק' בתיבה בתיבה
 ובאמת היה עוסק למעשה במצות סוף' וכלל יום' ויהי' ויהי'
 עושה איהו עברה בסבה שלו' כיום א' הדי' ענין' דין'
 בסוכה' ויהי' אחד למקדמות סוכה' וזה היה ממשטל מן
 ימי דוד' ונ"ל כ' על' כי מיתות הוציאו הדי' מביד' תש'ס
 סוכה' וסביב בדוריו עד עכא לדבר מהסבה' (שם)

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

אהבת המצוה
על הגאון רבי אברהם אהרן פראג, מחבר ספר "מנחת אברהם", נאמר כי בטרם שהיה מקום את סוכתו היה חוזן ביסודות את הסכך ואת הדפנות, והיה מולטף אותם בחום ובאהבה. (מנחת אברהם)

גן עדן בעלמא דדן

ה"ק"ר אליו ואפוא י"ד אל הכפר כנסת
המנחה: וכן, עמך אתה דודי את חיה לו חות
במנות כסבה, ואשר עבר זה וסבות אל זה רצה
לצאת ממסכה, כמדת וזה החזק והשתקפה
המנחה: וזה השכב כמדת כוח שמותו שנישחוק
זה הקור וישלך גילו היה מורכב אל מחסוק, וזה
עובד וכפפה שילבו ימי זה וסבות שני בחיה
לעצמו, ואשר תעה שני השנה והולך לזכוכה, קובי
על המסכה, לצאת ממסכה ולשכב כסבה אף אהה
קור וישלך למסור ממש נפשו, כי זה חרש קדשה
גולה בחסוק, כן היה חיה להרהר אל מחסוק
שני שלל עול קור וזה, וכמש אלפס ועל
אל היה אהה למסוק, זה שרשים הינו לא בע
אחד ונשא ארועם הסוכה למדנה שרשים לה השנה
ויסם חת"ל שחא יושב עז כסוק עובד לה כי
החסידי שניו איהו השומע ק"ן אף ואת הא הנע
לוי ויחסידיהם כסבה, ויחסידיהם

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

בכל לבבו
הנאוו ובי צדק אלהות אב"ד קובנא זצ"ל, אהבתו את
התורה כן אהב את בעוודתו, בכל לבבו ובכל נפשו ובכל
מאודו, ועד לימולתו תלמד הדורות ודורות ודורות
הדגולה בעת שקים הצעות וטעה אותו בשלימות
לדמונא בעצמא סברה, אשר כמעט לא מוש ממנו, ולא
הדל לישון בה גם כלילות הצעות מאד, ובכבדי ודמעות
יצא ממנו מפני תשן, ובכל עת צאתו מחסדה וזה
כפי כוח וזה אב"ד אשן ומשק את דרופים, כשהם
שדונוס קורבניו ורואים אותו ואומן תראים כשהם שדו
(תולדות יצחק)

בסוכות תשם שבעת ימים כל האוהר בישראל ישבו בסוכות ופרסו עלינו סוכת שלומך (תפלה מיוחדת)
כפל לשון מצוות סוכה פעמים אחד דרשנו, בסוכת תשבו שבעת ימים ר"ת תשבי אליהו הנביא ז"ל. לרמזו שעל ידי קיום מצוות סוכה בפועל במשך, סוכה שהקב"ה יפרס עלינו סוכת שלום במהרה ודבר שתבשר על על ידי אליהו ז"ל אם **בסוכות תשם שבעת ימים** כמצוות עליו אז כל **האוהר בישראל ישם בסוכות** בסוכתו של הקב"ה לעתיד לבוא במהרה במינו. (הד"קמח"ש מבטל)

בסוכות תשם שבעת ימים למען ידעו דורותים כי **בסוכות הושבת את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים**

למאור היה צריך לומר כי בסוכות חלכת את בני ישראל וגם הפרוש הושבת. אלא, לרמז לנו שהקב"ה הושיב את ישראל בעננים סדך שיושב האדם בספינה והיא מלכת למחוז חפצו, הוא יושב ועוסק בחפציו האישיים ובנתיים מסעה אותו הספינה למחוזות גדולים, כך הו בני ישראל יושבים בעננים כמו במכת והעננים מסיעים אותם קדימה כל שום טרדה. ולכן צטוו תשבו כעץ תחורו שכל צרכי יעשה האדם בסוכה שהוא זכר לעץ הכסדר שם ש עש כל צרכו והעץ דריכם, כמו ק על ידי מצות סוכה מליכה הסוכה אתה ומעלה אתנו לדרגות קדושת עליונות גם מצות היום נטלת ארבעת המינים חמות לו שאנו לוקחים אלנות גשמיים לסוכה, ומנענעים אותם לשמים לרמז שאנו מראים שכל צרכי הגשמיים מיוחדים הנו אף וקו לשם שמים לקיים בהן מצות השי"ת. (נצי"ב אר)

בסוכות תשבו שבעת ימים כל האוהר בישראל ישם בסוכות

הקדקדנה שבתחילה כתב תשם ואחר כך ישם, אך נראה דידעו דאושפיין עילאין דם שבעה, וצרכים לישב בסוכה בדחילו ורחמנו, ולא לדבר שום דבר מכל בסוכה כדי שתענכם האושפיין בסוכה, כי אם לא כן יצאו ממהרה והיו בסוכות תשם ימים בכוונה זו **שכל האוהר בישראל חיו האושפיין עילאין קראים אותה**, ישבו בסוכת שלא יצאו רק יתענו וישבו ענך, וכ"ל. (מנחם צדק)

כל האוהר ישבו בסוכות

יש לומר שבתחילת ית"ש שכל היושב בסוכה היו אורחים וזקנים, ולכן אוהר גימטריא גבורה שגשג לבוהו, כמ"ש (תהלים צ) אם בגסחת שמונים שנה. (ורע"ק)

ושמחת בהך והיית אך שמח

כפילות לשון שמחה בפסוק יש לומר **ושמחת בהך או והיית אך שמח** כל השנה, שישראל לכל השנה, וכן פי השפת אמת את הפסוק **כל האוהר בישראל ישם בסוכות** אוהר לשון זריחה שהוא שיש לישראל מהש"י, ישם בסוכות שיהיה הגה ע"י, ויש לומר שהיא הארת השמחה, להאר שמחה על השנה. (לכ שנה)

טעם זה הסוכות אחרי יום הדיפורים, כי בנצח ישראל מנצרים מ"מ שער טומאה, השית זקקם וטהרו וכדי שלא ישבו לדרם, הקף אדם בעניי כבוד היקף גמר כמו אחרי הטהרה בים הכיפורים השי"ת מקף אותו בסוכה של מצות. (אמנות צדקים)

סוכה ר"ת סמך ועוזר כל הנופלים, כל מישמשפל עצמו כאילו נפל, הקב"ה עזר, מעמידו ומחזק בד' מינו, וה דוקא למ שהוא בעניי חשב כאן, גם ירמז סוכה דוד הנפלת דקב"ה מחזק ביד מינו. (בני יששכ)

ניו סוכה

פעם בבלי התקדש דוד כאשר נכנס הה"ק ר ישראל מוויזניץ זצ"ל לסוכתו, נגזר הצבע לפז על ניו הסוכה שהכין בקש הה"ק גמרא אמרדך גמרא הוא הקישט חסה ביות לסוכה (קש ישרא)

הרהמן הא יקם לו את סוכת חד הנפלת לשון הנה הנפלת, יש לומר ע"י דא' בשפת אמת דוק חתף על דא' כל דר שלא נבה בית המקדש במיזו כאלו נחרב, והלא זה חזות של צדקים

תורת אמת

פנים ודמים פלאים על סוכות הור"ר ושמחת תורה

אנשים גדולים, ומה שייך לומר בהם כאלו נדרב ומנאר שכל אחד מוסף חלקו בכנן בית המקדש כל אחד עושה דבר מה עד שהיה בית המקדש חשלם וע"י אמרוכל דוד שלא נמנה בית המקדש בימיו כלומר שלא נבה חלק של שהוא צריך לבנות ולהוסיף, ולפי זה יש לומר דזה הבקשה הרהמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנפלת סוהו, והכוונה הנפלת מה שנופל בכל דור שלא נבה בה חלק של ה החר דה החלק הזה כאילו חרב, ועל זה הבקשה הרהמן הא יקם לנו כי שיקים אלו החלקים מכל הדורות שלא נבנו, וזה כי שמבקשים הרהמן הא יחזיר לנו עבודת בית תוקדש במקומה. (לכ שנה)

כי יצמנו בסוכה מוס תעה יסתייג בסתר אהל בזה הפסוק יש רמז למה שמוכא בפסוקים הקדמונים שמצות סוכה הא סגולה להצל מכל דבר רע ח"ו, שאם מורה על אדם גורה תעה ח"ו השי"ת מציעו בסוכה, היינו שמור לו זכות סוכה ויסתרה בותר אהל. (בניישכר)

ויקבע בע סוכה וכן לו בת ולמקוה עשה סוכות

סדך הלצה יאמר הפסוק לרמז, שכשארם בונה בית חדש צריך לבנות סוכה גם כן, וזה **ויקבע בע סוכה** כשה יקם לו בת רק שכן הדבר להחזיק הסוכה בנה אהל אפילו כל ימות השנה, ולקבעו אויה עתם ללמד או להתפלל בשם, אבל הו בודא לא נכן שתיכף אחר ספת נהגן ח"ו דרך ביון בהסוכה ועושן אותה מדור להמנות, וזה מרמז בהרוב כשתמה ולמקנה עשה סוכה? וז"ל. (שארית ישראל)

ונם אל אות מן הערים האלו, את בער בודרם (דברים דמב) מוכא מרומ שצריך למעט בדבור של חול בסוכה, כי **"ונם"** הא ר"ת ויקבע נסע סוכה, את בער בודרם שצריך למעט בדבור של חול בסוכה. (דפי' הקא)

שבעת ימים יהיה תחת אנו

בסוכות גם כדורב בסוכות תשם שבעת ימים, אם הבנם שמוה. (לכ שנה)

שמח זמין בנצחך ויששכר בארץ

שמח זמין בנצחך דרמז לסוכות זמן שמחתנו, שיש מצוה להיות בשמחה וכולן בנצחך כראי צא מדרת קבע אבל יששכר הרום לתורה יסל להיות בנאחליך, כי זולון החמו לדרים שעוסק בהם לצדכונם שאמח בזמון שמונים אכל לפי של כו צרכים אלו דם בנצחך מדרת קבע לדרת ארע, אבל יששכר תוה יכול להיות גם בנאחליך שאפשר ללמוד גם חוץ לסוכה. (לכ שנה)

בער מי יתן בוקד ובוקד מי יתן ערב

שמעתי אמרים בשם דרב הקדוש מוה"ר צב היש זלח"ה על פסוק בבקר תאמר מי יתן ערב ה ערב פסח שאיש ישראל משתתק להגע לל שמיים, וכער מי יתן ערב ה לל סוכת, מדוע מדרת הקדוש מנאדירשם שהה ערב כל לל א' של סוכת מהמנות גשועים להע עת מצות נטלת סל. (אלה שלח)

והצו הגלים והשע תחת העין

הפירוש והצו הגלים היינו אור ים הכיפורים שהאדם רוחן עצמו מדרם התחנותם שהמה בחי הגלים, השענו תחת העין ס'ת בגמטריא הסוכות עם האותיות מנאבאר במדרש (פ וי"א פ מה) אותה אמרת והשענו תחת העין, חייך שאם פתח לפיך וכו' פרש ען למסך הרי מנאבאר, פארן מנין בספת תשבו שמעת ימים וכו' (חסד לאברהם)

וסוכה תהיה לצל יומם (שע"ה)

היינו כמו שהצל עושה כל מה שהוא עושה ובעל יכל ואדם להבן תבנית, ק בסה זל האדם להבן אם התוה ומוצת של חכה נעשים כראוי. (פנסתחאקא)

סוכה המעונה כמין בית כשייה (סוכה כ)

להות לט שאפילו האדם המעונה בעבודת החומה, ונכנס לסוכה חק' כשם שנכנס לדרתו הוא, ללוא כל הרגשה של רבול הקדוש מהחולין, גם הוא יוסה להכשר את חדרו לבו בכוחה של מצות סוכה. (דברת

הים

מיד כל אחד נוטל וחלק עושה סוכה בראש גו וס (פ"ט)

למה יעשו הגויים את סוכותם דוקא בראשגם, נמוקם של הגויים בור שכל אחד יהא חנה להבניה עצמו כי החב או שבו כל יכנס לסוכה, ולק ש אורחם ושכנם לסוכה ולקבלם בסכר פנים יפת לא כדור הגויים. (הה"ק ובי משה מקביר)

חולין ומשמשיהן פטורים מן הסוכה (סוכה כ)

שיחיו פטריין מכל חול ומכאב ותרפאו רפאת הנפש ורפאות הגוף. (תפאת שלח)

סוכה למעלה מעשרים אמה פסלה

לא יאחר עד יסל סדך בדרים האמרים עדין קטנים אנהנו נלם, נרה חדי העה"ז לפחות עד כי שנה שאין אדם בר עונשין לשמים עד עכב מוכ ולמעלה, ומאז אביט אל האלקם ואלה באורחתי חמושים שה עד מלאת ימי שנות שבעים שנה. כי הא עצת מלך זק וכסלל למען השקיעו בני העלם הוה עשרים שנה ושוב לא ישוב ממו כי יענה עקד מהעל הוה, לק סוכה שהיא גבהה למעלה מעשרים אמה פסלה, כי המאד ממשות סכך תוה ומוצת עד היות למעלה מכ שה, יענה קבע מהעוה הוה ודירת ערא בענן. (אש"ה הקדוש)

אמרה תורה כל ז הימים צא מדרת קבע ועב בדרת ארע

צא מדרת קבע הינו צא מדרת לחשוב שהעל הוה הא דרת קבע, רק שב בדרת ארע, התיישב בתעך שהעוה הוה הוא רק דרת ארע. (פאר או)

שמחת בית השואבה

אמר ר' יהושע בן גמיה כשהיו שמונים שמחת בית השואבה לא ראוי שיהא בעיניו (סוכה י) כעד אפשר לראות שיה בעינים אלא כונת הדבר היא שלא ישנא אף שניה כוונתה העינים פקחות, שהרי יושב במל כישן דמ, ורבתה איה אירא אלא שניה בעינים פקחות כי אם עסקו תמיד בעבודת השם ולא ישם במל אף רגע אה. (דס ספר)

שמחת בית השואבה

והלא עיקרה של המצוה הא ניסוך המים, מפני מה יחסו את השמחה בשאי, מנאן אה שהנה למצוה גדלה הא מצעם תנוצות. (אמריאמ)

חלל חלל

ועין החיים בתך הגן עין החיים חמ על חלל, והגן הוא הסוכה עלה כסד ד כנספר הגן שהוא הסוכה ענ הכבה, ודמו מה אש עיק דייק מצת ארבע מינים הא לישל בתך הסוכה קיים פני אשר מקובל מהצדקים ז"ע. (אמרינוס)

עין החלל והבאה עם החלל להותח תן הם

כי חלל ונסע מאדיר השי"ת, מ"מ זל לעשת תיקי הבאה להבא עצמו אל השי"ת הגם כי סכר נאמח סודות עמקות ככוות המענוע חלל מ"מ גם ה אבת ויצב (דעת משה)

וזכר את בוראך בימי חורותך

הכוונה ויזכר בוראך לזכר את השי"ת בימי בחורותך ביום טובם שאומרים בהם איה בדרתנו תפילה הדינו בשלש הגלים. (חחש הר"ם)

הושענא

הושענא למען בריך איהא מנאמר ברכות נאמר בריך מלח ונאמר ברכת ביסורם מלח מנאמרת את המשר, אף יסורים ממרקן עונותיו של אדם זה שאנו מתפללים הושענא למען בריך, כמו בברית המלח שהגרים למלח מעט כדי שלא להקדיריה התמשל כך בברית היסורים הדקדק לא להגיש את סאת היסורים. (הד"ק שילה מלגנטיין)

הושענא כבושה מלה למדת יראת

הושענא כבושה מלה פרוש אף שאחנו כבושים בלה וכבוש הר הא כמבוטל, שפלט את של ובלע את הנתונותם, אף על פ ק למוות יראת. (עירי דוד)

מגדים תמתיק תושעי

יש לדעת האל מני מגדים אינם צרכים להמתק, ויש לומר עפ"י דארוה בספר יראים (ארא דנלה וקשתלו) פירוש על הפסוק דראי ה חסדך (תהלים פה), כי בוודאי כל ההנות מאת השי"ת הוא על צד הדס והטוב, אך החסד לפעמים מוכוסם המה מעניי בשר, והוא בקשתני להיות תמיד בכל עת החסד מוגלם לעיני, וזה הראו ום בכא הבקשה הוא שהמגדים היינו החסדים המכסים, תמתיק תושעי להיות מוגלים, ויראו עינינו וישמה לבנו. (מנחם)

וכן היה נפרש דה"ק מ"ה ר' ושא זצוק"ל מה שאומרים

בברית השחר ותגמלו וסדים טובים, ום משמ"ע או אומרים גמל וסדים טובים, ולכאורה הא כפל לשון שודאי חסד הא טוב, אך הה אמת הא שכל מה שעושה הקב"ה הכל הוא חסד, רק העלם אינם יסלים לקבל רק טובו וחסדו, לכן אנו אומרים וסדים טובים שיהיו חסדים גלים גמלים גם לנו. (ביתאד)

הושענא למען פאך

הרה"ק רבי לוי יצחק בעל הקדושת לוי מנחם יצחק ז"ע, אמר פעם בלחטקדשו רבונו של עלם! אם לא תמחל עוונותיהם של ישראל זצא, אפילו, שהתפלל שלך פסולס ח"ו, שהר תפלך דמאר עלמא מה כתב בה, מ כענך ישראל, זה הכוונה הושענא למען פאך הושענא, ומחל לעונותינו למען התפלל שלך. (נצי"ב אר)

פתח ואמר מרא עלמא ואה נא אם ח"ו דמן לאדם

מישחאל שמשפל את תפילו על ארץ, תתק ומד מחבקם ומנשקם ומתענה א שנוח צדקה כדי שלא יהו תפלך בביון ח"ו כמכל התפלל שלך שום מ מענך ישראל גו אחד וכו דם מושים סבלת הביון, ול אומה ולשון מוכוס אותם סבלת הביון, ואן מ שירחם עליהם וליקח אותם מאשפת, וזה למען פאך שהם התפלל שלך כמו שכתב (שמואל ב ז כג) ומ ענך ישראל. (הה"ק שילה לייב מלגנטיא ז"ע)

הושענא שחחם להקימה פרחם להעצימה קרם להרמה

הושענא שוחחים השיח והדבורים שאנו מדברים לפעך הוה ותפלה להקימה להקם את השכינה מעפרא, פרחים להעצימה להק את תפרחי כוונה ובני הנערם לעפדת השי"ת, קרם להרמה וקדירות מעבודת השי"ת להרמה לחסם שתהיה ברוב חממות ובהתלהבות חלל ולא עבודה קרה בלא שום חזות ח"ו (אמדות טהרה, ה"ק שילה מקוברן ז"ע)

הושענא זמל לתפארתך

יש לפרש זמל מלשון זבל דהה מדרך העלם שאומרים הלאו שיהיה לנו העונות של התעורר והוגם כן פ"י זמל תפארתך שם הובל של הצדקים שהם העונות שלחם הם גדל תפארתך ובוסתם הושיענו. (תפלה למשה)

הושענא מכוון לשבחך

יש לפרש על פי דברי הוהר הקדוש שסוף האלף השישי הוא תחמת ערב שבת קדוש אחר הצדקים בעת שסכר פנה ועבר חב וזה שאמר חשענא מכוון לשבחך שהקב"ה יבחר עצמו ויכין לקראת האלף העשירי שבתו של הקב"ה, כשם שאנו ממוהרים להכין לקראת יום השבת וזהו הושענא מכוון לשבחך רצון לומר לקראת שבת קדש (מתרנו של בניו)

הושענא סובלת סבלך

שמעתי בשם קדוש אחד לפרש שבאמת מנאצם בכל דור ודור צדיקים שפלים להביא הגולה אף מאמר שהם ראים שרגלות ממעט כבוד הקב"ה, והשית שווק וסובל שרואה אף פריצים מוקדם במשטנו ומשתעבדים בבנו, והשית אינו עושה להם דבר, חושבים ד לעבד שיוא סרם ומקבלם גם היסורים באהבה ואם ק ה פירושו סבלת שישוראל סובלים בגלות הא מושם סבלך שם אתה סובל סבלך ועל כן גם הם סובלים ומשים שכמם לסבול על השעבוד והם כן נכון הא. (מלין קדיו, אורי אילמך משה מלגנטיא)

הושענא נא כרם מולדת

אמר אאמ"ר ז"ל כי איהא בכתב הא"י ז"ל שיש קליפה שנקרא תולע שנקרר לבית ישראל מעפדת ה' ועולת חמדי הה מכניס כי עילת אותה תולע וערה שאן לו

תורת אמת

תמשיך מעמ'ד'

עולת תמיד או מבקשים שהש"ת ישמר כרם שראל מות לעת הוות. (אורי אלימלך)

הושעא דביר המוצע

כי ש בנ אדם אשר קרבת אלקים חפצו ומשתוקק לעבודת ית' ומלא משהמה עומדים להתחיל אין להם בחי' דבור להוציא מלך לפני השם בשלמות, לכן את מותפללך דבר המוצע דבר הא לשון דיסר היינו הדיסר שהוא מוצע וטמן בכלל אוד מישוראלי קשיש ושעמ'ה (אמרי אלמלך)

הושעא אדון המושע בלחך אן להושע

הנה שמעתי בשם א"י הקדוש מראשנין פעם אוד בעת אמוח השענא אדון המושע בלחך אן להושעבכה אמר: רבונו של עולם בוש אני מלך, הרבה פעמים אמרתי שהיה טוב ואפע"כ איך נק' על ק אני בוש מלמד ולהבטח עד, רק מה אעשה כי אין ל אלוהים אודר שיושע לי, על ק מוכח אנכי להנה הבושה ולבקש מלך עד, כי אין לו אל מי לפנות וזה הושעא אדון המושע אבל בוש אני מלך כנ"ל, אך מה אעשה בלחך אן להושע, ע"כ מוכח אנכי להנה הבושה, ודפח"ת (אורישי)

הושע נא דן מלך

שמעתי בזה רמז נפלא ממאמור רצ"ל (להמדימוקצין וי"ע) שדך נדמו לבחרי שראל ע"ד דגן בחורם. (ברה מ"ז) ובקשתני הושעא להציל מלך, הוא תמעת דצר הרע שלא יתלחב ויבעיר לם לעבמה ח"ו ודפח"ת (בארמשה)

הושעא מרומת לוי

יש למד אמרינו מנמוא דעחבין גב לז נראה מבפנים ושה מובדן משה, ואם ק גם ישראל אפילו אם ח"ו עושן איה עמה בשר אל שגח הקב"ה על זה, רק באם טבם מבחין לעני משר וישע להם. זה הושעא מרומת לז היינו שיושע הקב"ה לישראל, וזה לז הרן כמו גם לז תראה החסרן מבפנים ושה מבחין כשר. (שורתישעה)

הושעא למדת יראד

נראה לי כי דרך איש אשר קדם לימודו לבנו נוקמה ומצטרע לביטל לימודו ואזר הלימוד נה' ושקטה תעת ורוב לבם מנבחת ונשר חרזה מלבם לא ק דרך השור ק כל מה שילמד זתר יכנס בלבם זתר יאח שמים וזה גם ק למוח יראד, שיהיה למוח בבחנת ז להכנס מלבם ויאת שמים וזתר וזתר. וכן מרוב ענין בפסק למע תלמד ליראה וז' (תסורת שלמה)

שמונת תורה

בית עול אין מנמא בנעים (נעים פ"ס)

יש לרמז בת עול כי על יד ה שאנו עושן מודל ועוגל בשמחת תורה, על ידיה אין מנמא בנעים היינו שאנו מצולם מכל נמוא ומהל. (שורתישעה)

ביום השמיני עצרת תורה לם

עצרת ר"ת ערת צדיקים חמים תהה, לזמו שכל המסתופפם בימים אלה פצל הצדיקים יהו לחמים ולרצון לפני אדון כל. (מאורישיש)

שישו ושגחו בשמחת תורה (פוטלשמחת תורה)

הר"ק רב שמואל מלונם אבר שישו ושגחו בשמחת תורה הוה לה למסרם שישו ושגחו בתורה, אלו שיש ושגחו בשמחה שיש לתורה שלא ביה אדום ושמואל. (בישישם המוח)

והם תבו לחלך ישאמדרתך (דפ"ס לג)

ובתרוב אינו מדין תחת ענין מלך על מימד. מוכא רמז ששמחת תורה צריס לחל מלך לאחר סוסת אחר מדין תחת ענין דיינו סוסת בעת הכבה, סא מדי מלך על מימד שנוטלים את התורה ושמים בת (חשיהיר"ס)

ר לם סב את הדר הה פו לם צפנה (דבריסבד)

יש לרמז על דרך צחות, שמעתי מי שהיה שש ושגח בשמחת תורה ושכב והקפא את הדרבה מנה, וראה כי מה דצר הרע חלך וסבב אתו, ואמר לו לצר הרע לשמח זז מה אזה עושה, והשיב לו הצר הרע הכ למדת דבר מבלעד, הלא כל אשר אזה ראה ביד לי הוא וכל הה מצד מלא פיית וכחמה, על כן אני סובב עמך. זה שכתב רב לם סוב את התיבה בשמחת תורה, את הדר הזה, היינו עם הצר הרע שנקאר ח"ו (בראית (סוכה ג) צדיקים נמה להם סר) שמכא והלאה תלמד בלא פנות (רמז, ודח"ק ר קיתאלי טיילס זי"ט)

בגו צדיקא

המשך מעמ'ד'

את מידת שתקנותו של מוהרשע"א היינו צריכים לעוב כעת ולהסאיר את כל דפי הגליון חלקים, כי כן רבינו מיום עמדו על דעתו לא הוציא מפיז דבר שלא לצורך, בכל מעב ובכל זמן. גם בעת שישב באסיפות מרעים עם זקני החסידים היה פז נעול וחתום, דומה לאמון שכל מלאכתו היה השתיקה, ולא שלא היה מה לומר, אלא אדרבה אודר בלם של חסידות צדופה היה, כפי שרא בסוף ימיו עת לא היה כוח במתני להסתר את עצמו כל כך, והוה להנהיג מעט את קהל עדתו בשיחות קודש ובאמרותיו הסודיות, אלא שביקש לעצמו מעלה זו של השתיקה בתרי, ואדרבה בתורה ובתפילה לא היה פז פסק מגורסא מקורבו היו עומדים לעיתים מסתומים ומתפללים האדך יכול רבינו לשתוק כל כך, והוא שניתן היה בפקחות מופלאה, ותורה על קנקס של האדם אפילו בקריצה קטנה ולמרות זאת היה שומד פז חתם ונעול, כאוד שאינו מבין כלום ואין לו ענין בכלום, וכ קנץ הוא לשתוק כשאין מה לדבר, אדרבה צריך להיות פיקח גדול כדי להיות "חמים עם ה"י.

בכל הוציא מפיז יעשה

ופה שאמר הוא הפה שמחיר, כשנכנסו אליו אל הקדש פנימה אנשים עם חבילות של מועקות, מצאו בלבו הרוחם מקום רחב כדי לצרוק סם את כל המועקות, ולצאת משם כקסן שגלדך, בפז הקדוש היה מדרף דברי ישיעה ונבואה, א בנית עצה חזונה, א בברכה נכספת, ככלבא שבוע בשעתו כל מי שבעס לביתו דואב וכואב היה יוצא בלב רגוע, סיפורים רבים נשמעו מפי אנשים שכו לראות סייעתא דשמיא מיוחדת וישועות גלויות בזכות ברכותיו ותפילותיו, לפעמים היה ד בביתו קל אצל כדי לשנות איזה גזירה רעה מהקצה אל הקצה לאבדך שחשדוהו באיזה תאונה שעשה ורעו לזנו לקס בבר, אמר כבדך אגם "יהיה טוב", ואכן בכל הוציא מפיז יעשה, היה לו טוב, ולא רק באותו משפט, אלא בעוד ענינים אחרים שזו סבוכים אצל, וכי פלא הוא? הלא כך לימודו רבותיו שאם מקיימים את תחילת המקרא "לא יחל ודבר" או - "בכל הוציא מפיז יעשה".

כי הם הינו ואורך ימינו

ליריעה נפרדת ומכובדת בפני עצמה ראייה התמדתו המופלאה של רבינו, ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ממש פשוט כמשמעו, מגיל ילדות ועד ימיו האחרונים היה רבינו דבוק בקשר בל יתקם עם לימוד התורה הק, עד בימי בחרותו היה יושב לילות שלימים ללא הפסק של רגם בבתי מדרשים ונות והוגה בתורה הק, עד בחיותו ילד רך בשנים רכש ידיעה מופלגת בשם עד שחדו ורבו הגה"ח רבי אהרן הלשובסקי זצ"ל לקחו להדיחן אצל אב"ד טשעבין זצ"ל, אוד הפליא ושיבה את הנער עד למאד מאד, למדחוק יצא שמוע כמתמיד במידה בלתי נתפסת, גם בזמנים הכי לחצים כערב פסחם עד שעת בודק תמץ ממש, בימי הפורים והחנטוכה, תמיד ישב בבית המדרש ליד הגמרא.

לאחר נשואיו ניתן כבר היה לעמוד על סדר יומו בלימוד התורה שהתחל בשעה 3:30 לפנות בוקר, א נתייבב ללמוד עם הבורותא של ביה"מ בית המדרש לעלוב בב"ב עם הדיח"ח רב יהושע דומב למשך כמה שעות בחתלהבות ויגיעה עד לזמן התפילה, כלשאתמ"כ היתה חותנתו הרבנית הצוקנית מלעלוב ע"ה שולח להם ארוחת בוקר וכך המשיכו בלימוד בריציפות עד לשעת אחת"צ.

והנה הרבנית הצוקנית תלית"א סיפרה בימי השבעה, כי כבר מיד בשבת שבע ברכות יכול לעמוד על גדל מביהו לתורה, כאשר לאחר סיום השלחן הסוד של חמיו הגדול מין וי"ע ביקש את רשותו ופנה לאחר מבתי המדרש שבקרבת הבית, וישב והגה בתורה עד לפנות בוקר, ובבקשו להסתייג את מעשיה אמר - כי הוא מבקש לעבוד את בורא כחצמג לזת והפציר מה שלא תגלה לאיש נוהגו.

עד ימיו האחרונים היה רבינו מנצל כל רגע ורגע ללימוד התורה, פעם עמד לפני יציאה לדרך עם אחד מבניו, ורגע לפס שיצא פנה בנו לשתות כוס מים כחצ דקה, וכשחזר רואה שמיד לקח ספר ויושב ללמוד בחשק ובעמקות כאילו יושב ללמוד כעת כמה שעות.

מעולם לא פנה לעלות על ערש יציעו "סחם כך", כל לילה לפס השינה היה רבינו יושב ליד הסטנדר עם הגמרא עד שיעניו היו נעצמות בעל כרזה, ואז אחרי כמה דקות היה ראשו נוטל על הסטנדר, ומעוצמת המכה בסטנדר היה מתעורר ותחז ללימוד הגמרא, ותחז להליה, עד שכלי כוחותיו וזאת עד עלה על ערש יציעו, וגם אז עם איזה ספר לימוד בה.

פעם התעוררה זוג' הרבנית באמצע הלילה, ולפתע שומעת את קולו ממיטתו "א מה הירוכח?", מיד פנתה הרבנית לבד את פשר הדיבר, והעירה אותו ושאלה: "על איזה ויכוח הוא מרבו?", ואז רבינו מגיב בחיך: "זיזא על איזה מחלוקת בין בית שמאי לבית הלל שלמדתי היום".

אמון ההסתר היה מוהרשע"א, אמון מונוע, הסתר בתוך הסתר, לבלי תת לאיש להתקרב בר אמותיו הרוחניות, וכמאמר בספה"ק דגל מחנה אפרים עה"פ ואיש לא יעלה עמך שהכוונה שעבודת ה' צריכה להיות רק בינו לבין קנו, רחוק מעין רואים עבר את קונו וקנה לעצמו מדרגות ומות בעבודת ה' לבלי הראותם זולתה, שגור על לשונו מאמר הרה"ק מהר"י "הינוקא" מטטאלר זי"ע "ידע האפאלט" שכל עבודת אש הישראלי הוא לשם מענוע על הרגשי ורעונותיו, וכך הן הדברים לגבי גדלות בתורה"ק, שהאמת, שבבקיותו הרבה ידע את השים בעל פה כלשונו עם הראשונים, אך כדרכו בקודש שמר מנוות חן לבלתי וידע הדבר לאחרים.

אצל מוהרשע"א המושג "בן הזמנים" היה פשוט להסאר עם אותם סדרי לימוד צפופים, אך בבית מדרש אחר באיזה אחרת וכשהיה לו קשה להתחיל בית מדרש בימי בין הזמנים היה מחליף מקום באותו בית המדרש עצמו, ק היה לרבים בין הזמנים, גם בימים ברום חית מוהרשע"א את צאצאיו שיחיו, מעולם לא חוסר מסדרי לימודו הקבועים, אלא כדי שלא יתפעל הבירות ממנו היה חולך ללימוד בבית מדרש אחד סם לא יכירוהו בתור "מחותן" שלומד עד דקות ספורות לפני חופת בנו, כמה נפלאה היתה שאלתו בניגן ובביתו מיוחד "סאז נישט א שאר אויף די צייט?" [לא חבל על הזמן חיקך].

הוא היה ספן בר' אמותיו, ומעולם לא אבד דברי מוסר לסוככים אותו, אך כשראה קבוצה של אברכים מבטלים את זמנם לריק, לבו חלף להתפלץ כמו אוד שרואה קרעים כמה אלפי דולר מול העינים, ואז היה נישט אליהם ובמבט לשינו ובעדינו מיוחדת מעיר לזם בניגון מיוחד "סאז נישט א שאר אויף די צייט?" פגם אחת במוצאי יום הקדוש כשכולם פנים אל המזנונות והשתיה, הוא היה נישט בהשתוקקות עצומה ובכיסופים אל הגמרא הקדושה, חן כל היום היה שקוע בתפילה ולא הספיק ללמוד.

לימוד התורה הקדושה היתה לחם חוקו, וגם אחרי עום מתיש וקשה, היה רץ לגמרא מוהרשע"א היה מקושר בכל נימי נפשו לניסו כ"ק מרן אדמו"ר רביה"ק זיע"א, והיה מקפד להגיע לשולחנותיו הק' אשר ערך לפני ה בבית מדרשו אשד בכב ברוך, והרבה לשהות במחיצת קדשו ולהינתן מזיו אור הגדול שקירינה למרחקים.

באמור נסתלק במוצאי שבת קודש מוצאי חג הסוכות ט"ז תשרי תשי"ע למנוגת לב חסידיו ומעריציו.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

אמרות טהורות

תמשיך מעמ'ד'

הרי ארמך, רמז להקלפות לשב אותם ע"י הקדושה ע"ל.

וכן ארא סוה"ק [פחם ת"ט] שיום הראשון והשני של חג הסוכות אין חשיבה שורה על שר האומות, אבל מיום השליש ואילך, חשיבה הקדושה משפעת לשור האמות כדי לחנינעם וע"י ק מתבטט הטב שלהם והם נכונים כפם בן ישראל, ע"כ ויש למד בביאר הענין דהה איהא בנסת סוכה [נה] א"ר אלעד חני שבעים פרים בגד מ כנגד שבעים אמות, ואי בווה"ק [שם ת"י] הוטעם בסוד הקצרתם הוא באופן שנתמטעים הפרים והולכים בכל יום, הוא סי למעט ולעבר בזה כח השבעים אמות והמונים שלהם, שנקמרגים ח"ו על מ שואל, ולפי"ז "ל שלך ביום השליש מתחל עקר בטול כחם וכל", כיון שכבר הקדים ל"ז פרים שהם רוב הפרים מחשבעים, הרי בה בטול עיקר חג האומות והכמטרים.

ואפשר למד עוד בביאר הענין שדוקא ביום זה של מ אושפיון דיעבב מסגל לשבר ולנחל חג הרע, כיון שתה מציו מעבך אביו שנעז שור על עש בראבך עמו, ולק זמה קא גרים לנעז ולשבר הקליפת ופ"ל. [זהמ"ס אושפיון דיעבכתס"ן]

חג הסוכות מנוע על הסתפקות במונע

בתורה"ק [בארמשה"ב] וידרעבב נדד לאמר אם יזה אלוהים עמך וגו' נק' ל לם לאסל ובס' ללבש, איותבפדרש אדה ו"ל ולמה לא בקש אלא לחם ובגד, שהצדיקים אינם מבקשים אלא כדי פרנסתם וסיופוקם ע"ל. והנה אירא זשלו רגלים תקנו כגד שלשה אמת הקדושים, חג הסוכות הוא כגד עקבאביו ע"ה, ויש למד דהה כתב בתורה [ויקרא כג] בסוכות תשבו שבעת ימים, אמות תורה כל שבעת הימים צא מודות קבוע ושב בדרת עראי. [סכנה]. וידרה זו גם אם אין בה כ"א"ו על ז טפחים משהו היא, וזה בא לזמוועלך שצרך דאדם להיות מסתפק במעט ולהיות שמוח חלק, דבר זה גם כן מרוב בענינו של יעקב אביו ע"ה שההג שול, שההג כסתפק במעט וכל"ל. [זהמ"ס אושפיון דיעבכתס"ן]

באליצדיקים

כנסמך נמוע

הנאון רב אלה דוד רבינובין תאומים בעל האדרי"ת סתב מוצת יום חזרת חביבה על הרפוא ולא גרשו מן הסוק, אשר חזרה לי עונג רב, יתואר, משבר מה תמיד ליל ויום בל חוק, ומכסמר נטוע חיות מה, כאן רואם היות מושק עז הסכה בזמו של שמיני עצרת, לא תתאר באומר ודברים עצבות לב בעת פות היום של שמיני עצרת, מכר שקרוב תעת להפד ממוצה חביבה את שנה שלמה ולפעמים גם "ג חוש, ולצאת מן המצה שנכסתי בתוסה שאין דומה לה בכל התורה כולה. (פשוט)

חינוך הבנים

תמשיך מעמ' ח'

קשה עלי, פרידתכם הפירוד שביניכם ביום השמיני מקרא קודש וגו', עצרת הוא וגו' (ויקרא כ"ג, ל"ו). ובפרש"י עצרת אתכם אצל כמלך שזימן בניו לסעודה, וכמו עמי עד יום אחד, קשה על פרידתכם. וי"ל בדרך משל, מנהג שבעולם דאב המדריך את בניו שיהיו נוחין זה לזה, ארובה ואחדות, תה כשיאצו לפעמים פירוד ח"ו בין הבנים יש לו לאב צער גדול מה, וכשרוצה להחזיר האבדה בעיתם, העצה שיקראם לסעודה גדולה, ואח"כ ידבר בפניהם מענין הפירוד והמחלוקת, כאשר יסיר איש את בנו, כי איש באב כח להמסס בלב הבנים אחדות גמורה, והכל באמצעות האבדה שגדלה ע"י הסעודה, עד שעל כל פשעים תנסה אבדה, וענין זה דא ביותר אצל הקב"ה האומר לישראל עכש עמי עוד יום אחד, אח"כ דיקא, כלומר יא עקר העיסוב לשם השגרת האחדות בלבבם, כי קשה עלי, פרידתכם קשה על מאוד הפירוד שיש ביניכם, וד"ל. (אהבת שלום, קאסוב לשימי עצרת)

אני שנה

בתו שלהח"ק רבי מאיר מפרמסלאן נחלתה אנושות בתה הסוכות, כשהגיע יום שמחת תורה, הייתה קרובה מאוד למוות ויודת מלחיים, כאשר שמח הצדיק בשעת הצורך כמנהגו, נכנסו אליו החסידים ובקשו שישמח עצה דבר ישועה וחיים לבתו. נכנס הצדיק לחדרה, וראה שהיא כמעט קרובה לגסיסת יצא ואמר בזה הלשון: "ריבונ של עולם! ציווית לזקוק בראש השנה - ותקעתי! ציווית להתענות ביום הכיפורים - והתענית! ציווית לישב בסוכה בת - וישבת! ציווית לשמוח בשמחת תורה - ואני שמח. והנה עשית את בת חולת ואני צריך לקבל את הדבר משמחה, י' חייב אדם לכוך על הרעה כשם שהוא מבקש על המוות, אבל ריבונ של עולם, הרי הלכה מפורשת היא 'אין מערבך שמחה בשמחה', מיד, כך מספרים, הדלה החולה מזיעה זיעה רבה ונחפזת.

הכוונות בנעושים

על כ"ק האדמו"ר מצאצא קלויזנבורג ז"ע מסופר, שבעת שהגיע לגיל "קטן הודיע לנענע" אביו רכש עבורו מינים. כיון שהגיעו לברסת "הלל" ועשו הקהל נענועים בלול ואתרוג כדת היום הבחין האב בבנו שזאריך מאוד בנענועים, וחקר לדעת פשר דבר "תיה" מי שבקי ביהודים ובכוונות הארז"ל" שאל אותו "אבל סתם ככה להאריך?" השיבו הילד בתמימות: "ולמה אקצר, הלא גם לי יש כוונות, כשאני מנענע לצד ימין הרני מכוון לבטל צה"ר וסמליו מאחורי בני ישראל השרויים ברחו זו, ומשאני מנענע לשמאל כוונתי לבטל כח השמן ולהמתק הדעים מעל אחב"י השרויים ברחו אחרת, וק בשאר הצדדים ואני מבקש מרבש"ע שקבן נדחיו ופורינו מארמנו רוחות השמים וישפיע לכולם מומא עילאה מל מחסורם בגן ובנפש, ואת מל הדינים והפערענויות ישלך על שונאיהם של ישראל, אם כן למה ואך אקצר בנענועים", כשמוע האב את תשובתו וראה עד היק הדברים מגיעים - החריש לו. (לפד האש).

*

מקובל לו מאבד"ק ז"ע אשר בליל שמחת תורה באים הנשמות מן עדן לאות הקפת ושמחת התורה אצל בניהם. (עשרת ישועה דז"קוב)

סוכות - זמן תשובה

זמן מחילת עונות והמזאת הדין ולקחתם לכם ביום הראשון במדרש ראשון לחשבון עונות, על דרך משל רופא מוכחה הבא לעיר וכל רצין אלו לספר מל תחלו איהם למען יאמר להם רפואה על כל דבר, כמו כן ביום ראשון של סוכות שנתעורר חסדו של אא"ע"ה או כולן מחשבים עונותיהם לפניו ומבקשים רפואה אל כולם "וגמול להם" וכמו שאמרו שאבן טובה הרי תלוי בצוארו של אברהם אבינו וכל חולה הראה אותם נתרפא ע"כ ביום זה נמתקין מל הדין מעליו ומעל מל ישראל אמן. (הישרהט)

מנהי תשובה על מל דבר

תשב אנוש עד דכא, אפי' עת"ל כדור אנוש וגם חטא בשאר עמדות המורות, ובתשובה בישיבת סוכה למצוה נחמל לו. (ויעיבנה)

ראשון לחשבון עונות

בסוכות מתגלגל חסדים גדולים, אז הוא זמן לחשוב עונות ולקבל עליו לעשות תשובה, ובחסד הבוראית"ש נחשב זה הקבלה, לחצי פרעון, כדאמר איש, החשבון הוא חצי פרעון. (יודאים בשדה)

כפרות עונות

היית אך שמת יש לדקדק מדוע לא אמר את כל התגלים ק בסוכות, ויכל למר הדפסוק מרש לו שצריך לשמוח מר"ה עד סוף סוכות מפני שבימים הללו מכפרים עונות האדם והו מרומ בתבת א"ך רומז לכ"א יום. (איועדות)

משולחן גבוה

תמשיך מעמ' א'

קיתון על פניו, ויש לדקדק דבמשנה לא נזכר כלל שגשמים סימן קללה בחג, וכדאי' (תענית ז). וא"כ יש לפרש דאדרבה כוונת המשנה לטובה ולסירה, והיו דלאחר שבני ישראל עבדו את ה' בימי הרחמים והרצון ב"ה ויח"ל, יש להקב"ה קורת רוח מנבון, ואז הרי מל הפמליא של מעלה בודאי מתקנאים בהם שהשכינה הקדושה יורדת לטובה ופרסא גדפרא על (וזה"ק"ח"ג קג). וכדי למנוע שלא יזיק להם עין הרע מהמלאכים המסתכלים בקטנה ורואים למעלה את העת רוח להקב"ה, והאוחת הגדולים מתעבדה של בני ישראל קבוצי מטה בעולם הזה, שופך הקב"ה כביסל עליו קיתון על פניו סדרך שעושין לסגולה לבטל עין הרע מילה, שיוקרים לו בפניו, כדאיא במדרש.

שמיני עצרת

ביום השמיני עצרת תהי לכם (במדבר כה, נה). רש"י ו"ל הבא ממדרש אגדה, כשבאן ללכת כו בבקשה מכם עשו לו סעודה קטנה כד שאהנה מכם. ויש להבין דלאכורה מה תועלתה של סעודה קטנה, אחרת אם קשה הפרייה עושין ומורכין השמחה בכל מה דאפשר כמובן, ובכאיו הענין נראה מ לאחר מל העבודת הק' של בני' באלו הימים הנוראים שעברו, שנעשה התקשרות ודבקות גדולה בין ישראל לאב"ש, בחדא קטרא איתקטרו, כ ה' בחי מלך בשדה, שעשו תשובה מראה ונאמה, אחרי כל זה, חזר המלך לתלטרין דילי, ואז כשבאן ללכת, אומר המלך הגדול קשה על פרידתכם - היינו קשה עלי אם תיפרדו חלילה, ולכן כדי שלא תיפרד החבילה, עצה טובה קמ"ל עשו לו סעודה קטנה שאהנה מכם - כל סעודה שאינה מספקת ואינו נאכל עד לשבעה לאפוקי סעודה גדולה המשביע רעבון, וממילא "שאר בני' תעבים מ צמאים (תהלים ק, ה) להשי"ת", וקירבת אלהם לחצון, צמאים ותאבדים להתענג עוד, ויקוים בהם סיפא דקרא כי השבע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב לכל השנה סלה. (באר מנחם ח"א למונ אדמו"ר זיע"א)

שבגיים, ולק בסוכות מתחיל חשבון העונות, וד"ק. (מזן מוהר"מ זיע"א מתוך סוכות דוד)

אין שמחה אלא בבשר (פסחים קט). אמר רבינו בשם הקדושת לו מנארה משב ז"ע הפירוש והשי"ת הרי יש לו מלאכה ושרפים וכו' אבל שמחה ש להשי"ת מעשדת בשורדם בזה העולם, וזה הכוונה אין שמחה אלא בבשר כלומר אין שמחה להקב"ה אלא בעבודתו של בשר ודם בעוה"ז. והוסף מן רבינו: וזי אוזי עמט מען שמחה בימי רבש"ע, או מען דינט אים און מען גיט אים שמחה קען מען צורק נעמען שמחה. [אך לקחים שמה מהרש"ע אם עובדים אותו נותנים לו שמחה יכולם לקחת ממנו חרה]. (קדושת מרדכי למונ מוהר"מ זיע"א)

פ"א בא אל מרן מוהר"ד איש ח"א שנקרא ר אביגדור מוולאשציווא, על סוכת, וכלילה הראשון אחר הסעודה כשהי' לערף שעה י"א או י"ב, ישם הם יחד בסוכה, ואיש אחר לא היה שם, והרגיש ר אביגדור איהו הרגשה, ונפל עליו פחד גדול, וא"ל מן מהר"ה: תדע, שאברהם יצחק ויעקב הנה כא "דאמעווע געסט" (אורחים קבועים) - פ"י שאינו צריך לירא מהם. (מנ"ח ליקוטי ד"ה)

ויאמר ה' אל אבם לך ק' וגו', אמר מן מהר"ד זול"ק: "לך לך ד' גי' דך", דהיינו כמו אתרוג ששוקחים אותו מהאילן בעוה"ז ויוק ואח"כ לאט לאט יבוא אל מראה האתרוג הראוי, כמו כן צריך האדם לילך ממדרגה למדרגה עד שיבוא לבחי' יראת שמים האמיתית, והיך יסלים לבוא למדרגה זו, "בארצ" - היינו שיוזכר מ מעפר בא ואל עפר ישוב, "וממלודת" - היינו דע מאן באת מטיפס סרחה "אל הארץ אשר אראך" - ולפני מ אדה עתיד לתן דין וחשבון וס'. (מזן מוהר"ד מעלובזיע"א מתוך סוכות דוד)

במשנה (סוכה, ט) ירדו גשמים כו' משלו משל, למה הדבר דומה, לעבד שבא למוזג כוס לרבו, ושפך לו

דברי תורה

המשך מעמ' א'

אותן הסוכות יש להם קדושה שחל שם שמים על הסוכה ואסורין בהנאה, ומה הטעם בדבר.

אלא לפי מה שכתבתי יש ליומר דבכדי להדגיש שהסוכה היא לא לזכר גרידא אלא שהיא משמח אותו אופן ומצב לך נתנו עליו קדושה להורות שבקיומנו מצות סוכה אנו עומדים בצילא דמהימנותא כמו שהי' או ולולי שהי' קדוש היינו אומרים שהיא זכר בעלמא, לא כן כשחל שם שמים על הסוכה או נדגשים שיושבים בסוכה קעין סוכות המדרב ובאותו בחינה. (סוכות תשס"א)

האורח בישראל

כל האורח בישראל ישנו בסוכות מלמד שכל ישראל ראויים לישב בסוכה אדת (סוכה כז). בשם צדיקים דמצות סוכה נשגבה במעלתה שנמסרם אל תוכה אף במעלות ובטיט שעליהם, והיינו שמצות סוכה הוי אור מקיף ומסבב את כל כולו של האדם, וכ"ק מרן אדמו"ר מוהר"מ זיע"א דיבר בקדשו בהגבת הענין בשעת מותן תורה שכפה עליהם הר כגיגית (שבת) ולכא' הלא כבר קדמו ישראל ואמרו נעשה ונשמע וא"כ מה מקום יש לכפי' הואת (וי' שם תבוס) ותירץ שרצות ית' ה' בואת כדי להשוות את מל ישראל בבחינה אדת ובמדרגה אדת והוא שדם מוכרחים לקבל את התורה וא"ל להם שלא לקבל ובה כולם שום לטובה, ואף דבקב"ה"ת כ"א קיבל במדרגה שעמד בה מ"מ לגבי ההכרח לקבל כולם שוים שאין להם ברירה אחרת, ע"כ

הנה כי כן אפ"ל הבחי' הואת במצות סוכה דהיא להשוות כל ישראל בבחי' במדרגה אחת, כיון שהאור של מצות סוכה האור של כולו של אדם מראשו ועד רגלו והיינו אפי' המדרגה הפחותה מקיף האור של סוכה ממשושה אותו עם כ" במדרגה א', משא"כ בשאר מצוות דכפי' שהאדם מתעלה בעשייתו כן האור הנמשך עליו ובה כשם שפרצופיהן שונות כן מדרגותיהן שונות ולא ראי זה כראי זה משא"כ בסוכה מ"ל שהאור מקיף כולם בשווה,

וזהו כל האורח בישראל וגו' שכל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת היינו במדרגה ובחי' אחת.

וכן מצוי בטעם ד' מינים שמר מן לאחד ולקשר את כל ישראל כאחד כידוע וכל זה הוא אחרי עבודת הימים הק' ובבואו לקראת שנה החדשה קבעו לעשות את כל סימני ועניי אחדות כללות ישראל דמתוך כך ימשך הקשר והאיחוד לכל

השנה כי גופא בתר ריש"י גיר' (עי' עירובין נא) ועי' בס' מאורן של ישראל (אלכסנדר) בשם דה"ק ישמח ישראל עה"פ ותג האסיף תקופת השנה, מה שישאר מן האספסופים ביו"ט ביהוד, נתון תוקף והתחזקות לכל השנה, ע"כ. (סוכות תשנ"ו)

באילנות צדיקים

מדאי לסמל ביונות בשביל כבוד התורה נוגה זה הח"ק רבי ישראל נאור חסון מראדון, בעל ה"פזן חיים", שבכל ליל שמחת תורה זה בא לשמוח עם מל השי"ת בשמחת התורה. שנה אחת בעת שנכנס אל היל השי"ת פזח אחד מבני השי"ת ושר בקול גדל: "צדק כתמו יפח" שמעו בני השי"ת והצטפו אל השדה עד ששרו כולם בקול גדול. והחזר ה"פזן חיים" הוליו את פני ההזכרה בידו כמקרא קראת שמעו. בחזרת שערדו ליל ספראורח כך כי שמעו אותו לחש לעצמו: "מה לעשות, עלי להתאזר עד סוף הדקפות בשביל כבוד התורה סיא ללסבל ביונות.

תשובה עצרת

פעם אחת בעיצומן של הדקפות הפזן דין העיר בסנדל פשט שרוד ומכסר בכלעו לכבוד של תורה. ניש החין אל הסנדל ושאל בחי'ן: מה זאת רבי יהודי שאהה כל כך שמתח אלו לומר ואתה שמח? אומר לך - ענה הסנדל - ביום כפור אני עומד בתפלה ותנונה "על חטא שחטאת לפניך בכפת שחד", וכי אני לוקח שחד? - הקשה הסנדל - ומה ישיבות לולטא זה? אלא השיב הסנדל, כל ישראל ערבים זה לזה ומתוודה אצל חטאי הדיין... אם אני שוחד לחטאיך, שותף אנינם ללמוד תורה שלך.

זה תויסבה של:

בין יום תיפריס לסוכות זה נוגה הח"ק רבי חיים מצאנא, ליבוני בני יו"ט ולבדוהו השמיטלי. פנס יושב באוד מינים אלה על ד' שולחנו נאחד. בניו ותלמידיו ותפלא: במקום השואה של שבוות יו"ט, כדרכו, הוא מתאחד. חשש שמה הוא מתיש משהו לא טוב בבראותו, ונגשו אליו ואלהו לסיבות אחרות, אמר להם הצדיק, שיקראו אלו את הסד"ס העשירים המתאחסנים באכסנה פלגה. הלא וקראו, וכשכאן יו"ט, אמר הצדיק: "עבר ראש השנה, עבר יום הכיפורים, ואי עול לא עשית תשובה, באיה פנים אואו להיפס לסוכה? נענועו וחסידים לשמח את הדברים, ואז השפיע: "זקק אי לטכום של פיה אלים ריניש לעדק, ואין ל. אם תלוי ל את הססס חה, אוכל לעשות תשובה כראוי. ובמשך כמה שבועות בעל אשלים לכל. לא הסס חסידים העשירים השני לומדי את ססס הכספ, והצדיק - הגור פניו היה שריו בשמחת יו"ט. בליל חתקת של חסוכה, כשכא מבית הפסס מעומק בטלית, כדרכו בקדשו, נכנס ישר אל הסוכה הגדולה שבחצרו, התעכב רגע ל יד הדלת וחל לאיש השולחן. עבר ואמר: עבר ראש השנה, עבר יום הכיפורים, ואיני עול לא עשית תשובה, באיה פנים אני מעין להיפס אל הסוכה: אבל "אני צדק אודה פיק אשכנה בהקית ממונד".

עבר סוכות זה ר חיים מצאנא נתון הרבה צדקה ויוד מהרה. פעם אמר מרבי סוכות כי הוא צריך לאיהא אלפים רובל. הלכו בניו הוו אצל המרביס אפ"ס רובל ורובא אבהם, אשר חלק אותם מיד לענים. בליל חתג נכס לסוכה ואמר: "העולם נותנים ליפות ולאות את סוכה בכל מיני פאר וזהו, ואני לא כן עמדי: וצדקה - זהו הניי ססס שלי, ה"אפס הוה"איהדה שלהסכת

בגו צדיקיה

כ"ק אדמו"ר מוהרש"צ אהבה צוק'ל
חתד"ב נכ"ק מרן אדמו"ר הקדוש רבינו מוהרמ"מ זצ"ל
יומא דהילולא ט"ו תשרי מוצאי יו"ט סוכות (תש"ט) [חלק ב']

בעל חותנו הגדול, כ"ק מרן אדמו"ר הקדוש מוהרמ"מ מלעלוב זצ"ל
העניר שמאל הולך וגדל וטוב גם עס' ה' וגם אנשים" (ש"א, פ"ב),
את ימי בדותו השקיע רבינו בהתעלות מעלה אד מעלה בתורה
ובעבודת ה', נפשו המנוחה אינה יודעת מנוח, ברוחניות אין ד', כך
היה רבינו מסתופף בעלם של צדיק דודר שניפשו לקטת צוף
נועם דרכי עבודת ה' הישרים.

כך עוד בימי בחרותו מצא את אהבה נפשו בעל הקודש אצל כ"ק
מרן אדמו"ר רבנו הקדוש מוהרמ"מ מלעלוב זצ"ל אשר עתה
לדוית חמו, שם קטת מעלות תמות בתורה ובחסידות
בין אחד השיחם התבטא רבינו כי כח תמדת התורה ולימוד
הגמרא קיבל כאשר הסתופף עוד בימי בדותו אצל חותנו מן
הקדוש זצ"ל, וגם רבינו דת' מוהרמ"מ מלעלוב זצ"ל קורט
והדבנו עד למאד, שהגיעו לפרק האיש מקדש לקחו לדתנו לבתו
הרבנית תד', לימים אמר הרבי מרן מוהרמ"מ מלעלוב זצ"ל לכ"ק
האדמו"ר מלובלין זצ"ל, כשהוא מחוה על חתנו מוהרש"צ: "בית
זכיתי לחתן בעל יראת שמים, ומופלא בקושה ובטוהר".
כל ימי זה מוהרש"צא ובק ומקושר בעבודתו של אהבה בחמיה
בהכנה כחסידי לפני רבו, כעבדא קמיה מדיה, גם מעולם לא כנה
זצ"ל שווער" (חמ"ב) אלא "דער רבי" (הרבי).

גם בעת עריכת השולחן השחור" היה מובטל, עד שהסוכבים לא
האמינו כי אכן מדובר בחתנו של הרבי, וכמס' פנים אל פנים הרבי
מרן מוהרמ"מ מלעלוב זצ"ל השיב לו אברה פ' שנייט, לאוד
נישוא מוהרש"צא ביקש חמיו הרבי מוהרמ"מ מלעלוב זצ"ל כי
את התלות עבור החתן החדש מבקש הוא לסדר בעצמו. גם פעם
התבטא הרבי מוהרמ"מ מלעלוב זצ"ל כי מסתובבים אצלו אברכים
חשובים רבים, אך אבדו כמו חתנו הנ"ל אין לו.

ידידות

מרגלא בפומיה ומוהרש"צא: "ההלכה אמרת סספר תורה כון
שכתובים בו 85 אותיות, צריך להצילו בשבת מפני הדליקה, יש
לרמוז שיפה בגימטריה 85, פירוש שעל ידי שהאדם זוכה לקדש את
פיו - אזי מקדש את עצמו בקדושת התורה ממשי", אם באנו לתאר

להעבירו, כך כמה פעמים, עד שבתוך הרברים
נזכרה הרבנית שיתכן שזה בגלל שלא נטל את
ידיו שחרות, ולכן מסרב הוא לדת ממושתג, מיד
הביאו נטלה וקערה לטול את ידיו, ואכן, מיד
הצלחנו להעבירו לאלונקה.

ברוך אתה ברוך - ברוך אתה ברוך
"אחריו נקי" - הכירו על מוהרש"צא חותנו כ"ק מרן אדמו"ר
הקדוש מוהרמ"מ זצ"ל, בשעה שלקח את כבוד כחתן
לביתו הרבנית תל"ש"א. (מענין לעיין את עובדת השתלשלות
ביום ראשון של סוכות כאשר המלינו על צדיקים שהשתלשלו
בסוכות שקים הקב"ה את מאמרו הסתובב "ולקחתם לכם פרי
עץ הדר" - שש הקב"ה ושמו בוא אלי נפש נקי וצדיק
כ"אחריו נקי").

פרש ומופלא מכל עיני העולם הזה מגיל ינקות היה
פרש מכל הבלי העולם, וס' בבר התעלה בסו' התמדתו
המופלאה בכל זמן פנוי, מעולם לא הביט רבינו מחוץ לר'
אמותיו, ס' כשהיה מוהלך ברחוב בשעות הלילה המאוחרות
בהם לא ידענה נפשו דו בכל הסביבה לא שנה ממנהגו, על
פניו התהה טראת החדה העצומה שמה דאו עיניו דס'
שאינו הגון.

עד היום חורו וזקוק בעצמות המסתופפים בעילו וזהותו
וחרדתו מפני כל נתוד' של ספק ספקא של דבר שאתו לפ'
ההלכה, שלש ספריו מורי דרך חו' לו לרבינו, הדיאטית
הבמה"ה היש"ל"ה הקדוש וה"סוד ושורש העבודה, ו
ומשלשה אלו לא אז כמלא הנימה כל ימי חייו.

זקינו של מוהרש"צא הר"ק רבי שמעלקא מניקלשבורג זצ"ל
היה אומר, "קיים אברהם אבינו את כל התורה כולה, וכ'
מדיכן ידע, אלא זאת ודאי שקדש אברהם אבינו את כל
אבריו וגידיו, עד שדיו ממהרים לעשות את המעוות
מאליהם, וכך גם נמנעו מעצמם מלעשות מעשים שאינם לפי
הלכה".

כך אדמו"ר מוהרש"צא בזה לקדש את עצמו בקושה של
מעלה, עד שכל אבריו וגידיו חו' משועבדים לעבודת ה';
סיפור נודא מספרים אנשי ההצלה, אשר הוועקו באוד
מודים באשמוות ובוקר לבית רבינו, שאבד את ההסרה
זוהר דבר פלא - מספר אש ההצלה - כשניסנו להעבידו
ממסתו לאלוקה, כדי לקחת לבית החולמים, מתוך חוסר
ההסרה תפס רבינו בכחות ידיו בכרע המטה לא נח

הילולא צדיקיה

יעקב אבינו (יא שנה קדם, בזה הזנאה בני לעזת המפלה, כ"א, רנז)
רבי יצחק אייזיק תל' המגיד ממעריטש ומולאטשוב ב"ר יואל הסון ב'רית כהנות
עולם מקורין (תקצ"ה) ואחיו רבי משה' ב"ר יצחק תוס' יו"ט (תק"ס)
רבי נתן ממקאקאווא ב"ר שמואל תל' החוהה הק ורש"ב מפשיסחא (תקפ"ז)
רבי מאיר אראקאב"ד יולובין וטארנא ב"ר אהרן יהודה (תקפ"ז)
רבי שמואל ישר דוב טויבענפלד גא"ב מאנסי ב"ר משה מנחם - זכרון קדושת
שמואל (תש"ז)

רבי מרדכי ב"ר ישר בערעז ילייפר מנדבורנה - מאמר מרדכי - (תרנ"ה) לפני פטירתו
אמר: אד' הקב"ה מקים מצות נטילת אדרתו, נוטל צדיק ומריחו.

- רבי שמעון ב"ר ישראל מעירוסלא בתל' הגוע"א והחווה ועוד 250 צדיקים (תר"י)
רבי צבי הירש ב"ר שלמה שפירא ממונקאטש ב'רדכי תשובה (תרע"ד)
רבי משה זכות אב"ד מנטובה ב"ר מרדכי, קול"ש ו"ת אגרות הרמ"ז (תנח)
רבי שלום דב'ר שניאורסון מרעצא ב"ר יהודה לייב מקאפוסט (תש"ז)

רבי שמואל דוקח מסקאהל ב"ר יהושע מבעלזא - חתן הצ"צ מוויניץ וחותן ר"א
מבעלזא (תרע"ב)

רבי אלימלך ב"ר ציון שפירא ב"ר קלוימוס קלמי ש מפאסענא. רבי נחמן כהנא
מספינקא ב"ר צבי (תש"ל)

רבי בנימין זאב וואלף אויערבאך מאזריצא ב"ר יצחק צבי מנחם מלעטשוב (תרנ"ז)
רבי משה קאנישא אב"ד ינק ופרענקויער - תל' החת"ס (תקצ"ז)

רבי אברהם אב"ד באר ב"ר מאיר זק אב"ד לבוב (ת"ה) (יו"ט תשרי) - רבי יואל משה'ן
ב"ר מאיר (תש"ז)

- רבי יודי' ט"אה ווייל אב"ד קארלסרוא ב"ר נתנאל (תקס"ז)
רבי יהושע אלעזר מוקאלאמייא ב"ר משה יוסף מברדיטשוב חתן ר"ח מקאסב
(תרנ"ה) ובנו רבי שמואל אב"ד חתן ר' משה'ן מפרעטוריוו חתן האמרי ברוך מוויניץ (תרפ"ג)

רבי דוד מרדכי ב"ר מנחם מטאלאנא (תש"י)
- רבי משה'ן ב"ר שמעון אגרא מטימאלין (תקס"ב)

רבי אהרן גרינבערג מטאלאטשאווא ומיאהאלין ב"ר שמוחה - תל' החת"ס (תרנ"ג)
רבי נפתלי הורוויץ ממעלין ב"ר יהודה - קדושת נפתלי (תרע"ז) רבי יערי שנייבאלג
ב"ר דוד (תש"ג)

רבי חנה הלברשטאם אב"ד קאלשין הי"ד ב"ר מנחם מענדל אב"ד דוקלא ופרסיטק -
דברי חנה (תש"ג)

רבי נחמן ב"ר שמוחה מברסלב ב"ר ליקוטי מוהר"ן (תקע"א)
- רבי בצלאל מוסקוב"ר נתן הקדוש (תנ"י) רבי אלתר מרדכי ספרד מאוסטראה ב"ר
אליקים מעלי (תרצ"ו) רבי אהרן פרידמאן מסאדיגורא ב"ר ישראל - קדושת אהרן
(תרנ"ה)

רבי אליהו ב"ר שלמה זלמן הג"א הק מוילנא (תקנ"ה)
רבי יעקב יצחק "היהודי הק מפשיסחא" ב"ר אשר (תקע"ז) ובנו רבי נחמי יחיאל
מביהוב (תר"י)
רבי חיים יצחק וירחא אב"ד לימאנא ואלטשטאדט ב"ר שגא זאב (תש"ג)
רבי ישראל שפירא מגראדוויק הי"ד ב"ר חיים מאיר יחיאל חתן ר"א השני מטטאלין
(תש"ג)
רבי אביעזר א' זעליג שפירא מדראדביטש ב"ר יצחק מרדכי מנווידין (תש"ד)

ישיב בנח"ה

רבי בונם יואל טויסיג ממטרסדורף ב"ר ישראל (תש"ח) רבי ישר בעריש מספינקא ב"ר צבי
(תשס"ה)

רבי אברהם יהושע העשיל ב"ר משולם זושא ממזבוב (תרמ"א) רבי מאיר יהודה שפירא אב"ד
מעזליבאריין ב"ר דוד מדינוב - אור למאיר (תרס"ט) רבי אהרן ב"ר ישראל מסאדיגורא ב' קדושת אהרן
(תרע"ז)

- רבי אברהם יהושע העשיל "הרבי הרעשל" ב"ר יעקב - חנוכת התורה (התכ"ד)
רבי יעקב ב'ר ישיב רבי ייב מאוסטראה ב"ר יהודה לייב תל' המגיד ממעריטש (תקנ"א) רבי יוסף שמעון
קאליש מסקענאביין ב"ר מרדכי מנחם מנדל מוואראקא (תרפ"ז) רבי נפתלי א'ר שפיעל מאוסטראווא
ב"ר משה (תש"ט) רבי יחיאל מאסערעל ב"ר יוסף (תרפ"ט) רבי אברהם ב"ר יערי' מר ארזון
(תש"ז)

רבי אליעזר ב"ר יצחק פאפוב "פלא יועץ" (תקכ"ה)
- רבי מנחם ב"ר אליעזר מפרמישלאן ב'רדכי ישרים (תקל"א)
רבי יחיאל מיכל מר גוליות מקאווע והראוני ב"ר שמואל שמעלקא מליסקא תל' מרן הבעש"ט

רבי נתן אב"ד דארמיל ופרעמישלאן ב"ר יעקב יהושע הפנ" - שארית נתן - (תקכ"ב)
רבי משה שחם אב"ד דאלינא ב"ר ד' מברא תל' מרן הבעש"ט והמגיד מולאטשוב (תקפ"ט)
רבי יחיאל צבי אונגא מטארנא ב"ר מרדכי דוד מדאמבראווא חתן ר"ש מוואלין וחותן דה"ח (תר"ט)

רבי יחיאל אב"ד קעלו אבי הרא"ש ב"ר אורי (ה'א' כ"ה) רבי משה מרדכי כהנא מאוסטראה ברעאן
ב"ר נתן נטע תל' מהר"ם לובלין (שצ"א) רבי מנחם מפרמישלאן ב"ר אליעזר תל' מרן הבעש"ט
(תקכ"ט)

רבי דוד משה מטשורטקוב ב"ר ישראל מרוזין (תרס"ד) רבי אלימלך בידיע'ר ב"ר אלעזר (תרפ"ה)
רבי אברהם שמואל בנימין סופר החשב סופר ב"ר עקיבא (תש"ב) רבי יעקב ארי' מריסק ב"ר
מרדכי זוסייא (תש"ט) רבי אברהם הלוי עפשטיין מסטובניץ (תרצ"ג)

- רבי משה יעקב ב"ר יוסף הכהן קביקוב (הסגולמט"א) (תש"ז)
רבי אהרן הלוי הורביץ מסטראשילא ב"ר משה תל' בעל התניא (תקפ"ט) רבי שרגא פייעל מרעצא
ב"ר צבי הירש דאנענער אבי ר"י מאלכסדא (תר"ט) רבי שלמה מסקאהל ב"ר יעקב - בית שלמה
(תרל"ג)

רבי יוסף לייפער מנדבורנא פ"ת ב"ר אהרן ארי' מטששוואר (תש"ג)
- רבי מנחם מנד ב"ר יעקב מלינסק (תקס"ד) רבי חנוך ב"ר משה מקורדובה (תשע"ה)
רבי אברהם נפתלי הורין ב"ר טעביל שייאר אב"ד מיניץ - תורו וזה (תקע"ג) רבי יחיאל מיכל ב"ר
יעקב יוסף מיר מרדכי. רבי יהושע אשר מעזליבוב ב"ר משה אליקים ברעיה. רבי אלי' לייבוש
נייהו מטאמשא ב"ר יוסף קעניס - חתן האור לשמים מאפסא (תר"ט)

רבי אהרן מאיר פרידלער מוואלווע ובאלחוב ב"ר זלמן לייב תל' הישוע משה ור"ש מבעלזא (תרל"ה)
רבי דוד ורעיי' ראב"ד העה"ח ב"ר ברוך ראובן שלמה הלוי (תש"ב)
רבי ב'ר ציון חיים שלמה מוואלווע וזשא מווערסקי ב"ר יעקב ישראל מהארנסטייפל (תשג"ב)

- רבי יעקב יוסף ב"ר צבי חנה כהן מפולנא ב"ר "תולדות יעקב יוסף" (תקע"ג) רבי חיים זאנוויל ב"ר
משה אברמוביץ מרייטצא (ריבניץ) (תשנ"ז) רבי יוסף מברענא ב"ר יעקב (תרל"ה) רבי אלי' גוטמבר
מגריידין ב"ר שלמה (תרל"ה)

רבי אברהם יהודה לייב הכהן שוורץ אב"ד ברעסאא ב"ר פנחס זעליג תל' החת"ס וזה"ח מצאנו
(תרנ"ד)

יוס א [ח] כ"ה תשרי - יומא דהילולא של הבחור השחור נפש נקי וצדיק רבי שמעון נתן נטע זצ"ל לבן
כ"ק מרן תה"ק רבינו שליט"א שידולאט"א (תש"ג)

רבי יהודה ב"ר מאוסטראה תל' מרן הבעש"ט (תק"ט) רבי ישראל מסאמבור ב"ר יוסף משה (תק"ל)
רבי בנימין מוואלאוין ב"ר אהרן מוואלטישק תל' המגיד ממעריטש ומולאטשוב (תקפ"ד)
רבי יו"ט ליפמן ב' קדושת יו"ט (תקנ"ה) - רבי דוד מתתיהו רבינו בני ביאלא ב"ר יחיאל יהושע
(תש"ח)

מגיורן של ישראל רבי לוי יצחק מאיר דרשיטוב ב"ר מאיר אב"ד הוסקוב קדושת לוי (תק"ע)
רבי משה סופר מפעטשבורג ב"ר שמואל - החתם סופר תורת משה (תר"י)

חינוך הבנים

אמרות צדיקים, מספח"ק בענין אהבת אבינו השי"ת
לבנינו רחמיו בסיוע מ"ה הסוכות (ח)

כי בראש השנה ויום הכיפורים היא מקציבה להם חיים מזון ופרנסה ואילו בחג הסוכות היא מניסה אותם תחת חסותה ומסכת עליהם בכנפיה. (אהבה ישראל)

*

"סוכה" ר"ת ויאמר ה' סלחת כדברך, ש שכנה שררה בינינו, אבינו השי"ת מושב אותנו בניו רחמיו בצלו – צלא דמחמנותא, צלא דקודשא בריך הוא, וסולח ומוחל על כל עונותינו. (שפת צדיק)

*

למה באתנו – שהוא דומה ללב – לפער על החרד הלב, ולמה בהם – שהוא דומה לעיניים – לכפר על סיקור עין, ולמה בעשרה – שזונה לשפתים – לכפר על ביטוי שפתנים, ולמה בבלב – לומר לך מה ללב זה אין לו אלא לב אחד, כך ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים. אמרו הכמיו. (עין יוסף – אוצר התפילות)

*

בתנא דב אליהו סוף פ"ד מובא: וארבעים יום האחרונים שעלה משה להר סיני להביא את התורה, נורו צום תענית, וביום האחרון שבביתם שהוא סוף ארבעים יום גזרו תענית ולנו בתעניתם, ולמחרת השבוע ועלו לפני ד' סיני, ישראל היו פכים לקראת משה, והוא היה פסח לקראתם, עד שעלתה בכייתם למרות, ובאותה שעה תגלגל חמיו השי"ת על בניו בני ישראל וקבל תשובתם, ובשנה אותם רוח הקודש בשורות טובות ונחמות, ואמר הקב"ה לישראל, בניי נשבע אני בשמי הגדול שלי, שתהא בכיך לששון ולשמחה גדולה, והיה לי עם זה יום סליחה וספרה ומוחל לכם ולבנים ולבנים בכם עד סוף כל הדורות רואים אנו שהרצו והכפרה שזכו לאחר חטא העגל, שהובטחה לששון ולשמחה, וזה שמחת חג הסוכות.

אדמו"ר מוהרש"א אהרן דתן מרן מוהר"מ ז"ע א':

בשיחתו בשולחנו בסעודה שלישית האחרון בחג הסוכות, חכיר את דבר קדשו של דה"ק ר' אהרן מבעלזא ז"ע בשב"ק לפני עלות בסעודה השמימה על הפסוק "למען ידבו ימים וימ בנסם" כי כאשר "הבנים ממשיכים והולכים בדרכי אבות, אוי הצדיק אפילו לארד הסתלקותו ממשיך להמצא בעולם ולהשפיע ישועות לישראל". ע"כ

עקידת יצחק

כאשר ביקר אחד מאדמו"ר בויאן אצל דה"ק ר' אהרן מבעלזא, אמר

✽

הרה"ק מבעלזא בשם קונו הרה"ק רבי שלום מבעלזא ז"ע: "היו זמנים שכד לחק ילדים בדרך התורה היה ניסיון כמו עקדת יצחק". (הגרא"ד פרידמן שליט"א – הגש"פ מפ"ס ספרים וסופרים)

גלות מדי

במצות סוסה צריכים להבין מדוע בתום יום הכיפורים מצוים אנו לצאת לסוכה שהיא כמנען גלות, ובשביל לתרץ זה נבא תרוץ יפה בשם אדמו"ר זצ"ל וזאת ע"פ הגמרא תענית (פד): המספרת על רבא אשר גזר מלקות על אדם שהתנהג שלא כחגו, ובעקבות כך הוא מת מהמלקות. דבר זה נודע למלך והוא בקש להעניש את רבא, אמו אשר חסה על בנה וחששה מקפירה ואסון על בנה המלך אמרה לו כי לא כרא שיהיה לו עסק עם היהודים כי כל מה שהם רוצים – ה' עושה בעמם, כך למשל כשמבקשים גשם, ה' מוריד להם מיד גשם, המלך היה קטן אמונה ואמר: פראה שהיהודים מבקשים גשם בחורף, כשממילא יורד, נראה אותם מבקשים גשם בקיץ, ואם רבא התפלל יורד גשם בקיץ, בלילה נתגלה אביו של רבא אליו בחלום ואמר לו: "כיון שכביסל הטרחת את ה' להוריד גשם שלא בזמנו, מוטב שתשנה את מקובך לבל תענק". ואכן רבא שינה את מקום שינתו ובבקר כששב אל מיטתו ראה שהיא מלאה סימני דקחות סכך, השדים באו להזיק ולא עלה בידם. על גמרא זו היה אמר הגאון רבי שלמה קלוגר זצ"ל: כי בעשרת ימי תשובה וביום הכיפורים הטרחת את ה' בתפילות ובתחנונים, לך צמטוויי מד לארד יום הכיפורים לשנות את מקומנו ולצאת מן הבית ומשום כך אן אנו ישינים כרגיל במיטתנו אלא ישינים בסוכה.

*

אי' במדוד (ב"ר) ע"ה בבראשית (י"ד), והשענו תחת העץ וגו', אמר הקב"ה לאברהם, אתה אמת והשענו תחת העץ, חיך שאני פורע לבניך בסוסת תשבו שבעת ימים, וסבר עמדו בזה קמא, לחיך השייכות של מצות סוסה לראש דאמר אברהם אבינו "והשענו תחת העץ", ול"פ דבשר שהמים אברום אבינו אנשים לתוך בית, והקריא לשמו של הקב"ה לכל עובר ושם, ובה פירסם והודיע לכל אמות אלק עולם, וזה במידה כנגד מידה שניתנה לבנו מצות סוכה אשר תכלית מצותה הוא להניסם הרחוקים בעצלה דקודשא בריך הוא. (אמ"ק – באבוב – תשס"ט)

הגושן לפתת עונות מיו"כ

כמו שרואין כשהילד יוצא ממע אמו מלפפן אותו במגדים שלא זיך לו שינוי האויר, ק ביום הכיפורים הקב"ה מוחל לעונותיהם של עמו ישראל ונעשים כתינוק שנולה, על כן הקב"ה סך עוליהם בצל סוכה לבושי יקר כאדם שמוק

המשך בעמ' ו'

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת מזל טוב לבית

הני לברך את ידינו הדגול הנועלה, מחשובי אברם הכולל "אור מנחם" מו"מ בתורה וחסידות, נעים הליכות ומשובח ומפואר בפי שרים, כל מדה נכונה כזו זהב לו סביב, ולבו הטוב עולה על כולה, כלי מחזיק ברכה, מופלג בכל מידה ומעלה נכונה, איש דור פועלים למען בית חיינו ה"ה הרה"ח ר' יחיאל מכל אלבום שליט"א – אשדוד לרגל שמחת הולדת הבת תח"י בשעטומ"צ

ה"ר שמוחה לרוב נחת ולגדלה לתורה ולבעל תורה לחופה ולמעשים טובים אכ"ה.

ברכת מזל טוב

הנו לשגר בזה לידינו חיקר והנעלה מחשובי אנ"ש ובאי בית מדרשו, הנועל לשם לתהילה ולתפארה, מא"ר פנים לכל אדם, חסו ומתקנים וכולו מחמדים נערץ וחביב על כל מכיר, הרה"ח ר' מאיר שלום שצדוויסקי שליט"א

לרגל שמחת הכנס בני חיקר יניק וחכים כמר מנחם נחום משה נ"ו לעול דורה ומצוות בשעטומ"צ וואת ברכותינו שמשמחה זו יושפע לו שמחות לעד במידה מרובה, ודוכי לראות ולורות ממנו ומכל יוצ"ח רב תענוג ונחת מתוך אושר ועושר בבת אחת, וכט"ס.

הודעה

חשובי ומשמחה

ביום ראשון בערב ד' דחיהמ"ס יתקיים א"ה ברוב פאר והוד "שמחת בית השואבה" ברוב עם בבת מדרשו רבי עקיבא 65 בני ברק בליווי כלי שירה וזמרה בסוכת ביהמ"ד והיכלו.

סס תנחומי

לידינו האי גברא רבא ויקרא, פא"מ, משיב לב ישראל לאבשב"ש, צנוע ונחבא אל הנלים, בתורת ה' חפצו ובתורתו יהנה ימים כליל, ענין תפוש ופאר המידות, מקושר לרבוה"ק מלעלוב ויע"א, ה"ה הרה"ג חסיד המפואר רבי אשר אליהו ודנופנר שליט"א שבידלם"א על השבר שפקיד בפטירת אחיו החשוב והיקר, תורה תפילת וי"ש היתה כל גמלתו כל ימי חייו במס"ג, נודך ביסורים וקיבלם באהבה וידומי, ה"ה הרה"ח ר' דוב ז"ל בן הרה"ח ר' חיים בוצנין ז"ל תנחומיו מעומק לבנו הקרוע ומורחת, המקום ינחם אתכם בתוך אבני ציון וידושלים ולא תוסיפו לראבה עוד לעולם, ובנחתם ציון ודושלים תנחומי בב"א אמן. נכ"כ צום גוליה ד' תשרי דהאי שחא גניון זה מוקדש לעילוי נשמתו. ח. נ. צ. ב. ה.

נר זכרון

נעלה על לבנו את זכרו של האי נפש יקרא שלשלת היוחסין, אוצר כלי חמדה, מופלג בתורה ויראה טהורה, נפש נקי וצדיק, בחור כאריות, פרי עץ הדור, עובד את השי"ת ברמ"ח ושס"ה מותין סבלת יסורים נודאים אשר קיבלם הכל באהבה אן קין

הבחור הצדיק שמעון נתן טע' שליט"א
בן יקיר לנפש"ל מרן אדמו"ר הגה"ק עט"ר שליט"א
שיבולת"א

נלב"ע בדמי ימיו ביום שבת קודש כ"ד תשרי אסרו חג (חול"ל) תשס"ה ח. נ. צ. ב. ה.

הונצח ע"י ידידיו חיקר ודף צדקה וחסד בלוג' הר"ד שאל יחזקאל וואלדנר הי"ו – בארא פארק – ארה"ב רבינו שליט"א על הציון

לעילוי נשמת
האי נפש יקרא בחור כאריות
הב' הצדיק שמעון נתן טע' שליט"א
זכותו יגן עלינו ועכ"א
הונצח ע"י ידידיו הרה"ח ר' אלי' גוט הי"ו – פלעטבוש

לעילוי נשמת
האשה החשובה
מרת שושנה בת מנשה ע"ה
נפטר ט"ו תשרי תשס"ג ח. נ. צ. ב. ה.
הונצח ע"י ידידיו בנה חיקר והחשוב שיהי

לעילוי נשמת
האשה החשובה
מרת דנה יענטא בת ר' שלום ועליג ע"ה
נפטר כ"ב תשרי תשס"ו ח. נ. צ. ב. ה.
הונצח ע"י בנה חיקר ודף צדקה וחסד הרה"ח ר' שאל יחזקאל הי"ו – י"ם

לעילוי נשמת
האשה החשובה
מרת דנה יענטא בת ר' שלום ועליג ע"ה
נפטר כ"ב תשרי תשס"ו ח. נ. צ. ב. ה.
הונצח ע"י בנה חיקר ודף צדקה וחסד הרה"ח ר' שאל יחזקאל הי"ו – י"ם

יצחק ירק

בשמחה בחוקרה ובהערצה הנו מברכים בזה ברכת סימן טוב וזמל טוב לידידיו החשוב והנעלה ביותר, ממשכימי קום לעבודת הבורא ית"ש, איש חי ורב פעלים לתורה וחסידות, כביר המעש, נועם הליכות, זוכה לעמוד לימין הקודש בעיריכת המדוד החשוב בגליין "תורת אמת" במסירות נפש יומם וליילה ושלעמלק"פ, מחשובי ופארי אברכי המכלל "אור מנחם" לעלוב, מלא וגדוש בתורה וחסידות, כבוד שמו תפארת

הרה"ח רבי יצחק דוב מנחם שליט"א

לתל שמוחתה בהולדת הבת תח"י בשעטומ"צ
ברכותינו העמוקות לו, שיהא רעוא שיוכה מע"כ לגדלה לתורה ולעלוב תורה לחופה ולמעשים טובים בהרחבת הדעת ולרוות רב נחת ותענוג דקדושה מכל יוצ"ח, וזוכה להמשיך לזכות רבבות בפעלי חבדושים, מודך אושר ועושר ותענוג וכט"ס, ושמוחת החג תשפיע עליו ועכ"א.

השימחים בשמחתך – מעריכת "אכרז" תורת משה" המודים לו מעומק הלב על כל פעלו בשם כל קהל הקודש.

לקוראנו חיקרים ברכת מועדים לשמחה ויה"ר שנוכה לביאת המשיח ומלכות בראשיתו ונשכ יחדיו בסוכת עורו של לויתן בב"א.

הגליון הבא יצא א"ה לפרשת נח העשרית